

DIRECTIVA 2014/92/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 23 iulie 2014****privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și
accesul la conturile de plăți cu servicii de bază****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), piața internă urmează să includă o zonă fără frontiere interne în care să fie asigurată libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor. Fragmentarea pieței interne dăunează competitivității, creșterii economice și creării de locuri de muncă în cadrul Uniunii. Eliminarea obstacolelor directe și indirecte din calea bunei funcționări a pieței interne este esențială pentru finalizarea acesteia. Acțiunea Uniunii cu referire la piața internă în sectorul serviciilor financiare cu amănuntul a contribuit deja în mod substanțial la dezvoltarea activității transfrontaliere a prestatorilor de servicii de plată, la multiplicarea opțiunilor consumatorilor și la sporirea calității și a transparenței ofertei.
- (2) În această privință, Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a stabilit o serie de cerințe de bază privind transparența comisiunilor percepute de către prestatorii de servicii de plată pentru serviciile oferite la conturile de plăți. Acest lucru a facilitat în mod substanțial activitatea prestatorilor de servicii de plată, creând norme uniforme cu privire la furnizarea serviciilor de plată și a informațiilor ce trebuie comunicate, a redus sarcina administrativă și a generat economii de costuri pentru prestatorii de servicii de plată.
- (3) Buna funcționare a pieței interne și dezvoltarea unei economii moderne, favorabile incluziunii sociale, depind tot mai mult de furnizarea universală a serviciilor de plată. Orice nouă legislație în acest sens trebuie să se înscrie într-o strategie economică inteligentă pentru Uniune, care trebuie să țină seama în mod efectiv de nevoile consumatorilor mai vulnerabili.

⁽¹⁾ JO C 51, 22.2.2014, p. 3.

⁽²⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 40.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iulie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

- (4) Cu toate acestea, trebuie depuse eforturi suplimentare în vederea îmbunătățirii și a dezvoltării pieței interne a serviciilor bancare cu amănuntul, astfel cum a arătat Parlamentul European în Rezoluția sa din 4 iulie 2012 referitoare la recomandări adresate Comisiei privind accesul la serviciile bancare de bază. În prezent, lipsa transparenței și a comparabilității comisioanelor, precum și dificultățile în materie de schimbare a conturilor de plăți creează în continuare obstacole în calea dezvoltării unei piețe pe deplin integrate, contribuind la o concurență slabă în sectorul serviciilor bancare cu amănuntul. Respectivul probleme trebuie abordate și trebuie atinse standarde de înaltă calitate.
- (5) Condițiile actuale de pe piața internă ar putea să îi împiedice pe prestatorii de servicii de plată să își exercite libertatea de a se stabili în Uniune sau de a furniza servicii în cadrul acesteia, din cauza atragerii cu dificultate a clienților la momentul intrării pe o piață nouă. Intrarea pe o piață nouă presupune adesea efectuarea unor investiții semnificative. Astfel de investiții sunt justificate numai dacă prestatorul întrevide existența unor oportunități suficiente și o cerere corespunzătoare din partea consumatorilor. Mobilitatea scăzută a consumatorilor în ceea ce privește serviciile financiare cu amănuntul este cauzată în mare măsură de lipsa de transparență și de comparabilitate a comisioanelor și a serviciilor oferite, precum și de dificultățile legate de schimbarea conturilor de plăți. De asemenea, respectivii factori frânează cererea, acest lucru fiind valabil cu precădere în context transfrontalier.
- (6) Mai mult, este posibil ca fragmentarea cadrelor naționale de reglementare existente să ridice bariere semnificative în calea finalizării pieței interne în domeniul conturilor de plăți. Dispozițiile naționale existente referitoare la conturile de plăți și, în special, cele referitoare la comparabilitatea comisioanelor și la schimbarea conturilor de plăți diferă. În cazul schimbării conturilor, lipsa unor măsuri uniforme cu caracter obligatoriu la nivelul Uniunii a condus la practici și măsuri divergente la nivel național. Diferențele respective sunt și mai pronunțate în domeniul comparabilității comisioanelor, unde nu există niciun fel de măsuri la nivelul Uniunii, nici măcar de autoreglementare. În cazul în care aceste diferențe vor deveni mai semnificative în viitor, pe măsură ce prestatorii de servicii de plată tind să își adapteze practicile la piețele naționale, costul operării la nivel transfrontalier va crește comparativ cu costurile suportate de prestatorii interni și, prin urmare, se va diminua atractivitatea activității desfășurate la nivel transfrontalier. Activitatea transfrontalieră pe piața internă este obstrucționată de obstacolele ce apar în calea deschiderii unui cont de plăți în străinătate de către consumatori. Criteriile restrictive de eligibilitate existente îi pot împiedica pe cetățenii Uniunii să se deplaseze liber în interiorul Uniunii. Asigurarea accesului tuturor consumatorilor la un cont de plăți le va permite acestora să participe la piața internă și să se bucure de beneficiile pieței interne.
- (7) Mai mult, deoarece unii clienți potențiali nu își deschid conturi de plăți, fie pentru că acest lucru le este refuzat, fie pentru că nu le sunt oferite produse adecvate, cererea potențială de servicii legate de conturile de plăți din Uniune nu este, în prezent, exploatată pe deplin. O participare mai largă a consumatorilor pe piața internă i-ar motiva și mai mult pe prestatorii de servicii de plată să intre pe noi piețe. De asemenea, crearea unor condiții în care toți consumatorii să poată avea acces la un cont de plăți este un mijloc necesar cu ajutorul căruia aceștia sunt încurajați să participe pe piața internă și li se permite să se bucure de beneficiile pieței interne.
- (8) Transparența și comparabilitatea comisioanelor au fost analizate la nivelul Uniunii în cadrul unei inițiative de autoreglementare inițiate de sectorul bancar. Cu toate acestea, nu s-a ajuns la un acord final cu privire la inițiativa respectivă. În ceea ce privește schimbarea conturilor, principiile comune instituite în 2008 de Comitetul European pentru Sectorul Bancar prevăd un mecanism-model pentru schimbarea între conturi de plăți oferite de bănci aflate în același stat membru. Totuși, având în vedere caracterul lor neobligatoriu, respectivele principii comune au fost aplicate într-o manieră inconsecventă pe tot cuprinsul Uniunii și cu rezultate inefficiente. Mai mult, principiile comune se referă numai la schimbarea conturilor de plăți la nivel național și nu au în vedere schimbarea conturilor la nivel transfrontalier. În final, în ceea ce privește accesul la un cont de plăți de bază, prin Recomandarea 2011/442/UE a Comisiei ⁽¹⁾ statele membre au fost invitate să ia măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acesteia în termen de cel mult șase luni de la publicare. În prezent, numai câteva state membre respectă principiile fundamentale prevăzute în recomandarea respectivă.

(¹) Recomandarea 2011/442/UE a Comisiei din 18 iulie 2011 referitoare la accesul la un cont de plăți de bază (JO L 190, 21.7.2011, p. 87).

- (9) Pentru a sprijini mobilitatea financiară efectivă și fără probleme pe termen lung, este esențial să se instituie un set uniform de norme care să abordeze problema mobilității scăzute a clienților și, în special, să crească posibilitățile de comparare a serviciilor și a comisioanelor aferente conturilor de plăți și să motiveze schimbarea conturilor de plăți, precum și să evite discriminarea pe criteriul reședinței a consumatorilor care intenționează să deschidă și să utilizeze un cont de plăți transfrontalier. Mai mult, este esențial să se adopte măsuri adecvate care să încurajeze participarea clienților la piața conturilor de plăți. Măsurile respective vor motiva prestatorii de servicii de plată să intre pe piața internă și vor asigura condiții de concurență echitabile, consolidând astfel concurența și alocarea eficientă a resurselor în interiorul pieței financiare cu amănuntul a Uniunii, în beneficiul întreprinderilor și al consumatorilor. De asemenea, informațiile transparente referitoare la comisioane și posibilitățile de schimbare a conturilor, combinate cu dreptul de acces la un cont de plăți cu servicii de bază, vor permite cetățenilor Uniunii să se deplaseze și să efectueze mai ușor achiziții în interiorul Uniunii și, drept urmare, să se bucure de beneficiile unei piețe interne pe deplin funcționale în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul și să contribuie la dezvoltarea ulterioară a pieței interne.
- (10) De asemenea, este esențial să se asigure faptul că prezenta directivă nu împiedică inovarea în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul. În fiecare an apar noi tehnologii, precum serviciile bancare mobile și cardurile de plată cu valoare stocată, ceea ce poate face ca modelul actual de conturi de plăți să devină învechit.
- (11) Prezenta directivă ar trebui să nu împiedice statele membre să mențină sau să adopte dispoziții mai stricte cu scopul de a proteja consumatorii, cu condiția ca dispozițiile respective să fie coerente cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii și al prezentei directive.
- (12) Dispozițiile prezentei directive referitoare la comparabilitatea comisioanelor și schimbarea conturilor de plăți ar trebui să se aplice tuturor prestatorilor de servicii de plată, astfel cum sunt definiți în Directiva 2007/64/CE. Dispozițiile prezentei directive privind accesul la conturile de plăți cu servicii de bază ar trebui să se aplice numai instituțiilor de credit. Toate dispozițiile prezentei directive ar trebui să se aplică în cazul conturilor de plăți prin care consumatorii pot efectua următoarele operațiuni: depunere de fonduri, retragere de numerar și efectuarea și primirea de plăți către și de la terți, inclusiv efectuarea de transferuri credit. În consecință, conturile cu servicii mai limitate ar trebui excluse. De exemplu, conturile precum conturile de economii, conturile la care sunt atașate cărți de credit, în cazul cărora fondurile sunt de obicei transferate în scopul unic al rambursării creanțelor aferente cărților de credit, conturile curente ipotecare (*current account mortgages*) sau conturile de monedă electronică ar trebui să fie, în principiu, excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive. Totuși, în cazul în care sunt folosite pentru operațiuni de plată zilnice și conțin toate serviciile enumerate mai sus, aceste conturi vor fi incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive. Conturile deținute de întreprinderi, chiar de întreprinderile mici sau de microîntreprinderi, ar trebui să nu intre în domeniul de aplicare al prezentei directive, cu excepția cazului în care sunt deținute cu titlu personal. Statele membre ar trebui să poată alege să extindă aplicarea prezentei directive la alți prestatori de servicii de plată și la alte conturi de plăți, de exemplu la cele care oferă servicii de plată mai limitate.
- (13) Având în vedere că un cont de plăți cu servicii de bază este un tip de cont de plăți în sensul prezentei directive, dispozițiile referitoare la transparență și schimbarea conturilor ar trebui să se aplice și acestor conturi.
- (14) Definițiile din prezenta directivă ar trebui alinate pe cât posibil cu cele din alte acte legislative ale Uniunii, în special cu cele din Directiva 2007/64/CE și din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (15) Este esențial pentru consumatori să poată înțelege comisioanele, astfel încât să poată compara ofertele provenind de la prestatori de servicii de plată diferiți și să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la contul de plăți cel mai adecvat nevoilor lor. Compararea comisioanelor nu poate fi realizată dacă prestatorii de servicii de plată utilizează o terminologie diferită pentru aceleași servicii și furnizează informații în formate diferite. Terminologia standardizată, însoțită de informații specifice prezentate într-un format coerent referitoare la comisioanele aferente celor mai reprezentative servicii legate de conturile de plăți, poate ajuta consumatorii să înțeleagă și să compare comisioanele.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

- (16) Consumatorii ar beneficia cel mai mult de informații concise, standardizate și ușor de comparat de la un prestator de servicii de plată la altul. Instrumentele puse la dispoziția consumatorilor în vederea comparării ofertelor de conturi de plăți nu ar avea un impact pozitiv dacă timpul investit în parcurgerea unor liste lungi de comisioane pentru oferte diferite ar cântări mai mult decât beneficiul alegerii unei oferte care reprezintă cea mai bună valoare. Instrumentele respective ar trebui să poată avea multiple forme, fiind necesară și testarea de către consumatori. În această etapă, terminologia referitoare la comisioane ar trebui standardizată numai pentru termenii și definițiile cele mai reprezentative din statele membre, pentru a evita riscul informării excesive și pentru a facilita punerea în aplicare rapidă.
- (17) Terminologia privind comisioanele ar trebui să fie stabilită de statele membre și să permită luarea în considerare a specificităților piețelor locale. Pentru a fi considerate reprezentative, serviciile ar trebui să facă obiectul unui comision la cel puțin un prestator de servicii de plată dintr-un stat membru. În plus, în cazul în care serviciile sunt comune unei majorități a statelor membre, terminologia utilizată pentru definirea acestor servicii ar trebui să fie standardizată la nivelul Uniunii, făcând astfel posibilă mai buna comparare a ofertelor de conturi de plăți la nivelul Uniunii. Pentru a asigura faptul că listele naționale sunt suficient de omogene, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ ar trebui să emită orientări pentru a ajuta statele membre să identifice serviciile care sunt cele mai răspândite și care generează pentru consumatori cele mai mari costuri la nivel național. În aceste scopuri, statele membre ar trebui până la 18 decembrie 2014 să comunice Comisiei și ABE, autoritățile adecvate cărora ar trebui să li se adreseze respectivele orientări.
- (18) După ce statele membre au stabilit o listă provizorie a celor mai reprezentative servicii care fac obiectul unui comision la nivel național, împreună cu termenii și definițiile, ABE ar trebui să le revizuiască pentru a identifica, prin intermediul unor proiecte de standarde tehnice de reglementare, serviciile care sunt comune majorității statelor membre și pentru a propune termeni și definiții standardizate la nivelul Uniunii în acest sens, în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. ABE ar trebui să asigure faptul că se utilizează numai un singur termen pentru fiecare serviciu în oricare dintre limbile oficiale ale fiecărui stat membru care este în același timp și o limbă oficială a instituțiilor Uniunii. Aceasta înseamnă că pot fi utilizați, pentru același serviciu, termeni diferiți în state membre diferite care folosesc aceeași limbă oficială a instituțiilor Uniunii, ținându-se astfel cont de specificul național. Statele membre ar trebui apoi să integreze eventualii termeni de la nivelul Uniunii aplicabili în listele lor provizorii și să publice pe această bază listele lor finale.
- (19) Pentru a ajuta consumatorii să compare cu ușurință comisioanele aferente conturilor de plăți din piața internă în ansamblu, prestatorii de servicii de plată ar trebui să le pună la dispoziție un document de informare cu privire la comisioane care să prezinte comisioanele aferente tuturor serviciilor cuprinse în lista celor mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți la nivel național. După caz, în documentul de informare cu privire la comisioane ar trebui să se utilizeze termenii și definițiile standardizate stabilite la nivelul Uniunii. Acest lucru ar contribui și la crearea unor condiții de concurență echitabile între prestatorii de servicii de plată care concurează pe piața conturilor de plăți. Documentul de informare cu privire la comisioane nu ar trebui să conțină alte comisioane. În cazul în care un prestator de servicii de plată nu oferă un serviciu care figurează pe lista celor mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți, ar trebui să indice acest lucru, de exemplu marcând serviciul ca „neofertit” sau „neaplicabil”. Statele membre ar trebui să poată prevedea obligația ca, pe lângă documentul de informare cu privire la comisioane, să fie furnizați indicatori principali precum un indicator cuprinzător al costurilor care să rezume costul anual total al contului de plăți pentru consumatori. Pentru a îi ajuta pe consumatori să înțeleagă comisioanele pe care trebuie să le plătească pentru contul lor de plăți, acestora ar trebui să li se pună la dispoziție un glosar care să conțină explicații clare, fără caracter tehnic și lipsite de ambiguitate cel puțin pentru comisioanele și serviciile prevăzute în documentul de informare cu privire la comisioane. Glosarul ar trebui să funcționeze ca un instrument util care încurajează o mai bună înțelegere a sensului comisioanelor, fapt care ajută consumatorii să aleagă dintr-o gamă mai largă de oferte de conturi de plăți. De asemenea, ar trebui introdusă o obligație pentru prestatorii de servicii de plată de a informa consumatorii gratuit și cel puțin o dată pe an cu privire la toate comisioanele percepute pentru contul lor de plăți, inclusiv, dacă este cazul, rata dobânzii pentru descoperitul de cont și rata dobânzii creditoare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

Aceasta nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la descoperitul de cont prevăzute în Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹). Informațiile *ex post* ar trebui furnizate într-un document distinct intitulat „situația comisioanelor”. Acesta ar trebui să ofere o imagine completă a dobânzii acumulate și a tuturor comisioanelor suportate în legătură cu utilizarea contului de plăți, pentru a îi permite consumatorului să înțeleagă ce vizează cheltuielile cu comisioanele și să evalueze necesitatea fie a modificării tiparelor de consum, fie a mutării la un alt prestator. Acest beneficiu ar fi maximizat dacă informațiile *ex post* referitoare la comisioane ar prezenta serviciile cele mai reprezentative în aceeași ordine ca informațiile *ex ante* referitoare la comisioane.

- (20) Pentru a răspunde nevoilor consumatorilor, este necesar să se garanteze faptul că informațiile referitoare la comisioanele aplicabile conturilor de plăți sunt exacte, clare și comparabile. Prin urmare, după consultarea autorităților naționale și după testarea de către consumatori, ABE ar trebui să elaboreze un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește un format de prezentare standardizat pentru documentul de informare cu privire la comisioane, pentru situația comisioanelor și pentru simbolurile comune, pentru a se asigura că acestea sunt inteligibile și comparabile din perspectiva consumatorilor. Același format și aceeași ordine a pozițiilor și a rubricilor ar trebui să fie respectate pentru fiecare document de informare cu privire la comisioane și fiecare situație a comisioanelor din fiecare stat membru, oferindu-le consumatorilor posibilitatea de a compara cele două documente, maximizând astfel gradul de înțelegere și de utilizare a informațiilor. Documentul de informare cu privire la comisioane și situația comisioanelor ar trebui să poată fi diferențiate cu claritate de alte tipuri de comunicări. În plus, atunci când elaborează formatele respective, ABE ar trebui să țină seama și de faptul că statele membre pot alege să furnizeze documentul de informare cu privire la comisioane și situația comisioanelor împreună cu informațiile necesare în temeiul altor acte legislative ale Uniunii sau naționale privind conturile de plăți și serviciile conexe.
- (21) Pentru a asigura utilizarea consecventă a terminologiei aplicabile la nivelul Uniunii pe întreg teritoriul acesteia, statele membre ar trebui să instituie obligația prestatorilor de servicii de plată de a utiliza terminologia aplicabilă la nivelul Uniunii împreună cu terminologia standardizată care continuă să se aplice la nivel național, identificată în lista finală pe parcursul comunicărilor cu consumatorii, inclusiv în documentul de informare cu privire la comisioane și în situația comisioanelor. Prestatorii de servicii de plată ar trebui să poată utiliza nume de mărci în cuprinsul informațiilor lor contractuale, comerciale și de marketing, cu condiția să identifice în mod clar termenul standardizat corespunzător aplicabil. În cazul în care aleg să utilizeze nume de mărci în documentul de informare cu privire la comisioane sau în situația comisioanelor, aceasta ar trebui să fie pusă față de termenii standardizați ca o desemnare secundară, utilizându-se de exemplu paranteze pătrate sau caractere tipografice mai mici.
- (22) Site-urile internet de comparare care sunt independente reprezintă un mijloc eficient cu ajutorul căruia consumatorii pot evalua avantajele diferitelor oferte de conturi de plăți într-un singur loc. Aceste site-uri pot asigura echilibrul corect între necesitatea ca informațiile să fie clare și concise, dar, în același timp, complete și inteligibile, oferindu-le utilizatorilor posibilitatea de a obține mai multe informații detaliate dacă acest lucru îi interesează. Acestea ar trebui să urmărească includerea unei game de oferte cât mai largi posibil, cu scopul de a oferi o imagine reprezentativă, vizând totodată o parte semnificativă a pieței. Aceste site-uri pot reduce, de asemenea, costurile aferente căutării, deoarece nu va mai fi nevoie ca respectivii consumatori să colecteze informații în mod separat de la prestatorii de servicii de plată. Este esențial ca informațiile prezentate pe astfel de site-uri internet să fie demne de încredere, imparțiale și transparente, iar consumatorii să fie informați cu privire la existența unor astfel de site-uri internet. În această privință, statele membre ar trebui să informeze publicul cu privire la existența acestor site-uri.
- (23) Pentru a obține informații imparțiale cu privire la comisioanele percepute și ratele dobânzii aplicate în legătură cu conturile de plăți, consumatorii ar trebui să poată utiliza site-uri internet de comparare accesibile publicului care sunt independente din punct de vedere operațional de prestatorii de servicii de plată, ceea ce înseamnă că niciunui prestator de servicii de plată nu ar trebui să i se acorde tratament favorabil în rezultatele căutării. Prin urmare, statele membre ar trebui să asigure accesul liber pentru consumatorii la cel puțin un astfel de site internet pe teritoriile lor respective. Site-urile internet de comparare respective pot fi administrate de autoritățile competente, de alte autorități publice și/sau de operatori privați sau în numele acestora. Funcția de comparare a comisioanelor aferente conturilor de plăți poate fi îndeplinită și de site-uri internet existente care compară o gamă largă de produse financiare sau nefinanciare. Site-urile internet ar trebui să funcționeze în conformitate cu criteriile de calitate specifice, care să includă cerința de a furniza detalii privind proprietarii lor, informații exacte și actualizate, să

(¹) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

precizeze momentul ultimei actualizări, să stabilească criterii clare, obiective, pe care se vor baza comparațiile și să includă o gamă largă de oferte de conturi de plăți care acoperă o parte semnificativă a pieței. Statele membre ar trebui să poată stabili cât de des site-urile internet de comparare urmează să revizuiască și să actualizeze informațiile pe care le furnizează consumatorilor, ținând cont de frecvența cu care prestatorii de servicii de plată își actualizează în general informațiile privind comisioanele. Statele membre ar trebui să stabilească de asemenea ce constituie o gamă largă de oferte de conturi de plăți care acoperă o parte semnificativă a pieței, evaluând de exemplu câți prestatori de servicii de plată există și, prin urmare, dacă ar fi suficientă o majoritate simplă sau mai puțin, precum și/sau cota de piață și/sau amplasarea geografică a acestora. Site-urile internet de comparare ar trebui să compare comisioanele plătibile pentru serviciile incluse în lista celor mai reprezentative servicii legate de conturile de plăți, integrând terminologia de la nivelul Uniunii.

Statelor membre ar trebui să li se dea posibilitatea de a impune acestor site-uri internet obligația de a compara și alte informații, precum informații privind factorii determinanți ai nivelului serviciilor prestate de prestatorii de servicii de plată, cum ar fi numărul și adresa filialelor sau ale bancomatelor. În cazul în care într-un stat membru nu există decât un singur site internet de comparare, care nu mai funcționează sau nu mai respectă criteriile de calitate, statul membru ar trebui să asigure accesul consumatorilor la un alt site internet de comparare la nivel național într-o perioadă de timp rezonabilă.

- (24) Oferirea unui cont de plăți în cadrul unui pachet împreună cu produse sau servicii, altele decât servicii legate de un cont de plăți, precum produse de asigurare sau consiliere financiară, reprezintă o practică curentă a prestatorilor de servicii de plată. Respectiva practică poate constitui un mijloc prin care prestatorii de servicii de plată își diversifică oferta și concurează unii împotriva altora, în cele din urmă cu efecte benefice pentru consumatori. Cu toate acestea, studiul din 2009 al Comisiei referitor la practicile de legare din sectorul financiar, precum și consultările relevante și plângerile formulate de consumatori au arătat că prestatorii de servicii de plată pot oferi conturi de plăți în cadrul unui pachet cu produse care nu sunt solicitate de consumatori și care nu sunt esențiale pentru conturile de plăți, cum ar fi asigurarea locuinței. Mai mult, s-a observat că aceste practici pot reduce transparența și comparabilitatea prețurilor, pot limita opțiunile de achiziție ale consumatorilor și pot avea un impact negativ asupra mobilității lor. Prin urmare, statele membre ar trebui să asigure faptul că, atunci când prestatorii de servicii de plată oferă conturi de plăți în cadrul unui pachet, consumatorilor li se comunică dacă există posibilitatea de a achiziționa contul de plăți separat și, dacă da, furnizează informații separate privind costurile și comisioanele aplicabile asociate fiecăruia dintre celelalte produse sau servicii incluse în pachet care poate fi cumpărat separat.
- (25) Procesul de schimbare a conturilor de plăți ar trebui armonizat în întreaga Uniune. În prezent, măsurile existente la nivel național sunt extrem de diversificate și nu garantează un nivel adecvat al protecției consumatorilor în toate statele membre. Furnizarea de măsuri legislative de stabilire a principiilor de bază care trebuie urmate de prestatorii de servicii de plată atunci când furnizează astfel de servicii în fiecare stat membru ar îmbunătăți funcționarea pieței interne atât pentru consumatori, cât și pentru prestatorii de servicii de plată. Pe de o parte, ar garanta condiții de concurență echitabile pentru consumatorii care pot fi interesați să deschidă un cont de plăți într-un stat membru diferit, întrucât ar garanta faptul că se oferă un nivel de protecție echivalent. Pe de altă parte, ar reduce diferențele dintre măsurile de reglementare existente la nivel național și, prin urmare, ar reduce sarcina administrativă pentru prestatorii de servicii de plată care intenționează să își ofere serviciile la nivel transfrontalier. În consecință, măsurile privind schimbarea conturilor vor facilita prestarea de servicii aferente conturilor de plăți în cadrul pieței interne.
- (26) Schimbarea conturilor nu ar trebui să presupună transferul contractului de la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul la prestatorul de servicii de plată destinatar.
- (27) Consumatorii sunt motivați să își schimbe conturile de plăți numai dacă procesul nu presupune o sarcină administrativă și financiară excesivă. Prin urmare, prestatorii de servicii de plată ar trebui să ofere consumatorilor o procedură clară, rapidă și sigură pentru a schimba conturile de plăți, inclusiv conturi de plăți cu servicii de bază. Această procedură ar trebui să fie garantată atunci când consumatorii doresc să își schimbe conturile de la un prestator de servicii de plată la altul, dar și atunci când consumatorii doresc să facă schimbul între conturi de plăți diferite în cadrul aceluiași prestator de servicii de plată. Acest lucru ar permite consumatorilor să beneficieze de cele mai convenabile oferte de pe piață și să treacă ușor de la conturile lor de plăți existente la altele potențial mai adecvate, indiferent dacă acest lucru se întâmplă în cadrul aceluiași prestator de servicii de plată sau între prestatori de servicii de plată diferiți. Orice comision pentru serviciul de schimbare a conturilor percepute de prestatorii de servicii de plată ar trebui să fie rezonabil și să corespundă costului real suportat de prestatorii de servicii de plată.

- (28) În cazul schimbărilor de la un prestator de servicii de plată la altul care se află pe teritoriul aceluiași stat membru, statele membre ar trebui să fie autorizate să creeze sau să păstreze mecanisme diferite de cele prevăzute în prezenta directivă dacă acest lucru este în mod clar în interesul consumatorilor.
- (29) Procesul de schimbare a conturilor ar trebui să fie cât mai clar posibil pentru consumator. În consecință, statele membre ar trebui să se asigure că prestatorul de servicii de plată destinat este răspunzător pentru inițierea și gestionarea procesului în numele consumatorului. Statele membre ar trebui să poată utiliza mijloace suplimentare, cum ar fi o soluție tehnică, atunci când creează serviciul de schimbare a conturilor. Aceste mijloace suplimentare pot depăși cerințele prezentei directive; de exemplu, serviciul de schimbare a conturilor poate fi furnizat într-o perioadă de timp mai scurtă sau prestatorii de servicii de plată pot fi obligați să asigure, la cererea consumatorului, redirecționarea automată sau manuală a transferurilor de credit primite în contul de plăți anterior către noul cont de plăți pentru o perioadă de timp limitată începând de la primirea autorizării de schimbare. De asemenea, aceste mijloace suplimentare pot fi utilizate de prestatorii de servicii de plată în mod voluntar chiar și atunci când statul membru nu impune aceste lucru.
- (30) Consumatorilor ar trebui să li se permită să solicite prestatorului de servicii de plată destinat schimbarea tuturor sau a unora dintre încasărilor prin transfer de credit, ordinele de plată programată pentru transferurile de credit sau mandatele de debitare directă, în mod ideal în cadrul unei singure întâlniri cu prestatorul de servicii de plată destinat. În acest scop, consumatorii ar trebui să poată semna o autorizație prin care consimt la fiecare dintre sarcinile menționate. Statele membre ar putea solicita ca autorizarea din partea consumatorului să se facă în scris, dar ar putea de asemenea să aleagă să accepte mijloace echivalente acolo unde este cazul, de exemplu atunci când există un sistem automat pentru efectuarea schimbării conturilor. Înainte de a acorda această autorizare, consumatorul ar trebui informat cu privire la toate etapele procedurale care trebuie parcurse pentru finalizarea procesului de schimbare a conturilor. De exemplu, autorizarea ar putea include toate sarcinile care fac parte din serviciul de schimbare și care ar putea permite consumatorului să aleagă doar unele dintre acestea.
- (31) Cooperarea prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul este necesară pentru a asigura succesul schimbării conturilor. Prestatorul de servicii de plată destinat ar trebui să primească de la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul toate informațiile necesare în vederea restabilirii plăților în celălalt cont de plăți. Totuși, aceste informații nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru efectuarea schimbării conturilor.
- (32) Pentru a facilita deschiderea transfrontalieră de conturi, consumatorul ar trebui să poată solicita noului prestator de servicii de plată să stabilească în noul cont de plăți toate sau unele dintre ordinele de plată programată pentru transferurile de credit, să accepte debitările directe începând cu data specificată de consumator și să furnizeze consumatorului informații detaliate privind noul cont de plăți, de preferat în cadrul unei singure întâlniri cu noul prestator de servicii de plată.
- (33) Consumatorii nu ar trebui să facă obiectul unor pierderi financiare, inclusiv taxe sau dobânzi, cauzate de eventuale greșeli făcute de oricare dintre prestatorii de servicii de plată implicați în procesul de schimbare a conturilor. În mod particular, consumatorii nu ar trebui să suporte nicio pierdere financiară care rezultă din plata unor comisioane suplimentare, dobânzi sau alte taxe, precum și amenzi, penalități sau orice alt tip de pagubă financiară cauzată de întârzierea în executarea plății.
- (34) Statele membre ar trebui să garanteze că acei consumatori care intenționează să deschidă un cont de plăți nu sunt discriminați pe criteriiu cetățeniei sau al locului lor de reședință. Deși este important să se asigure că niciun client nu utilizează sistemul financiar în scopuri ilegale, cum ar fi fraudă, spălarea de bani sau finanțarea terorismului, instituțiile de credit nu ar trebui să ridice bariere în calea consumatorilor care doresc să profite de avantajele pieței interne prin deschiderea și utilizarea de conturi de plăți la nivel transfrontalier. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ nu ar trebui utilizate drept pretext pentru respingerea consumatorilor mai puțin avantațoși din punct de vedere comercial.

⁽¹⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

- (35) Consumatorii care sunt rezidenți legali în Uniune nu ar trebui să fie discriminați pe baza cetățeniei sau a locului de reședință și nici pe o altă bază menționată la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) atunci când solicită deschiderea unui cont de plăți în Uniune sau accesează un astfel de cont. Mai mult, dreptul de acces la un cont de plăți cu servicii de bază ar trebui asigurat de statele membre indiferent de situația financiară a consumatorului, cum ar fi situația profesională, nivelul venitului, istoricul creditării sau falimentul personal ale acestora.
- (36) Consumatorii care sunt rezidenți legali în Uniune și care nu dețin, într-un anumit stat membru, un cont de plăți ar trebui să aibă posibilitatea de a deschide și de a utiliza un cont de plăți cu servicii de bază în acel stat membru. Conceptul de „rezident legal în Uniune” ar trebui să acopere atât cetățenii Uniunii, cât și resortisanții țărilor terțe care beneficiază deja de drepturi care le sunt conferite în temeiul unor acte ale Uniunii precum Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 2003/109/CE a Consiliului ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului ⁽³⁾ și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Acest concept ar trebui să includă și solicitanții de azil în temeiul Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, al Protocolului la acesta din 31 ianuarie 1967, precum și al altor tratate internaționale relevante. În plus, statele membre ar trebui să poată extinde conceptul de „rezident legal în Uniune” la alți resortisanți ai unor țări terțe care se află pe teritoriul lor.
- (37) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, cu respectarea deplină a libertăților fundamentale garantate de tratate, să solicite consumatorilor care doresc să deschidă un cont de plăți cu servicii de bază pe teritoriul acestora să demonstreze un interes real pentru acest lucru. Fără a aduce atingere cerințelor adoptate în conformitate cu Directiva 2005/60/CE pentru a preveni spălarea banilor, nu ar trebui să se impună prezența fizică în incintele instituțiilor de credit pentru a demonstra un astfel de interes real.
- (38) Statele membre ar trebui să asigure faptul că numărul instituțiilor de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază este suficient pentru a garanta că se adresează tuturor consumatorilor, pentru a evita orice discriminare împotriva acestora și pentru a împiedica denaturări ale concurenței. Atunci când se stabilește numărul suficient de instituții de credit, factorii care trebuie luați în considerare ar trebui să includă acoperirea rețelei de instituții de credit, mărimea teritoriului statului membru, distribuția consumatorilor în teritoriu și cota de piață deținută de instituțiile de credit și ar trebui să se verifice și dacă conturile de plăți cu servicii de bază reprezintă doar o mică parte din conturile de plăți furnizate de instituția de credit. În principiu, conturile de plăți cu servicii de bază ar trebui oferite de cât mai multe instituții de credit posibil, în vederea garantării faptului că consumatorii pot deschide asemenea conturi în incintele unei instituții de credit care se află în apropierea locului lor de reședință și că consumatorii nu sunt în niciun fel discriminați atunci când accesează astfel de conturi și le pot utiliza în mod efectiv. Statele membre ar trebui să asigure în mod special faptul că nu se face nicio discriminare vizibilă marcată, de exemplu printr-un aspect diferit al cărții bancare sau un număr diferit de cont ori un număr diferit de carte bancară. Cu toate acestea, un stat membru ar trebui să poată prevedea oferirea de conturi de plăți cu servicii de bază de către un număr mai mic de instituții de credit, dar acest lucru ar trebui să fie justificat pe baza faptului că, de exemplu, instituțiile de credit respective au o prezență atât de răspândită pe teritoriul satului membru respectiv, încât le-ar putea servi tuturor consumatorilor fără a îi obliga să călătorească prea departe de casă pentru a ajunge la ele. Mai mult decât atât, consumatorii care accesează conturi de plăți cu servicii de bază nu ar trebui să fie stigmatizați în niciun fel, iar acest obiectiv poate fi îndeplinit mai bine dacă se desemnează un număr mai mare de instituții de credit.
- (39) Statele membre ar trebui să poată crea mecanisme pentru a ajuta consumatorii fără adresă stabilă, solicitanții de azil și consumatorii cărora nu li se acordă un permis de ședere, dar a căror expulzare este imposibilă din motive de fapt și de drept, să profite pe deplin de prezenta directivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971, p. 2).

⁽²⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, 20.5.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (40) Atunci când autorizează instituțiile de credit să furnizeze, la cererea consumatorului, o facilitate de tip descoperit de cont în legătură cu un cont de plăți cu servicii de bază, statele membre ar trebui să poată defini o sumă maximă și durata maximă a oricărui astfel de descoperit de cont. Statele membre ar trebui să asigure de asemenea faptul că orice informații privind orice comisioane aferente sunt comunicate consumatorilor într-un mod transparent. În sfârșit, instituțiile de credit ar trebui să respecte Directiva 2008/48/CE atunci când oferă facilități de tip descoperit de cont împreună cu un cont de plăți cu servicii de bază.
- (41) Pentru ca utilizatorilor de conturi de plăți cu servicii de bază să li se ofere servicii adecvate, statele membre ar trebui să oblige instituțiile de credit să asigure formarea corespunzătoare a personalului responsabil și să garanteze faptul că potențialele conflicte de interes nu îi afectează în mod negativ pe consumatorii în cauză.
- (42) Statele membre ar trebui să poată permite instituțiilor de credit să refuze deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază de către consumatori care dețin deja un cont de plăți activ și cel puțin echivalent în același stat membru. Pentru a verifica dacă un consumator nu deține deja un cont de plăți, instituțiile de credit ar trebui să se poată baza pe o declarație pe propria răspundere din partea consumatorului.
- (43) Statele membre ar trebui să garanteze faptul că instituțiile de credit tratează cererile de deschidere a unui cont de plăți cu servicii de bază în termenele stabilite în prezenta directivă și că, în caz de respingere a unei astfel de cereri, instituțiile de credit informează consumatorul cu privire la motivele concrete care au determinat refuzul, cu excepția cazului în care această informare ar veni în contradicție cu securitatea națională, ordinea publică, sau Directiva 2005/60/CE.
- (44) Consumatorilor ar trebui să li se garanteze accesul la o gamă de servicii de plată de bază. Serviciile legate de conturile de plăți cu servicii de bază ar trebui să includă funcția de depunere și retragere de fonduri bănești. Consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a efectua operațiuni de plată esențiale, cum ar fi să primească venituri sau prestații, să plătească facturi sau taxe și să cumpere bunuri și servicii, inclusiv prin debitare directă, transfer de credit și utilizarea unui card de plăți. Aceste servicii ar trebui să permită achiziția de bunuri și servicii online și să ofere consumatorilor oportunitatea de a iniția ordine de plată prin intermediul facilității online a instituției de credit, acolo unde aceasta este disponibilă. Totuși, un cont de plăți cu servicii de bază nu ar trebui utilizat exclusiv online, deoarece acest fapt ar crea un obstacol pentru consumatorii care nu au acces la internet. Statele membre ar trebui să asigure faptul că, în ceea ce privește serviciile legate de deschiderea, administrarea și închiderea contului de plăți, precum și depunerea și retragerea de fonduri bănești și operațiunile de plată cu cardurile de plată, cu excepția cardurilor de credit, nu există limite ale numărului de operațiuni la dispoziția consumatorului în temeiul normelor specifice de stabilire a tarifelor prevăzute în prezenta directivă. În ceea ce privește executarea transferurilor de credit și a debitărilor directe, precum și operațiunile efectuate printr-un card de credit, în legătură cu un cont de plăți cu servicii de bază, statele membre ar trebui să poată stabili un număr minim de operațiuni la dispoziția consumatorului în temeiul normelor specifice de stabilire a tarifelor prevăzute în prezenta directivă, cu condiția ca serviciile legate de operațiunile respective să fie pentru uzul personal al consumatorului. Atunci când definesc noțiunea de uz personal, statele membre ar trebui să ia în considerare practicile de consum existente și practicile comerciale obișnuite. Comisioanele percepute pentru operațiunile care depășesc numărul minim de operațiuni nu ar trebui să fie niciodată mai ridicate decât cele practicate în conformitate cu politica tarifară obișnuită a instituției de credit.
- (45) Atunci când se identifică serviciile care urmează să fie oferite cu un cont de plăți cu servicii de bază și un număr minim de operațiuni care trebuie incluse, ar trebui să se țină cont de specificitățile naționale. În particular, anumite servicii pot fi considerate esențiale pentru a garanta utilizarea integrală a unui cont de plăți într-un anumit stat membru, datorită utilizării lor răspândite la nivel intern. De exemplu, în unele state membre consumatorii continuă să utilizeze cecurile la scară largă, în timp ce în alte state membre acest mijloc de plată este foarte rar utilizat. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să le permită statelor membre să identifice servicii suplimentare care sunt considerate esențiale la nivel național și care ar trebui să fie furnizate împreună cu un cont de plăți cu servicii de bază în statul membru în cauză. De asemenea, statele membre ar trebui să asigure faptul că comisioanele percepute de instituțiile de credit pentru oferirea acestor servicii suplimentare în legătură cu un cont de plăți cu servicii de bază sunt rezonabile.

- (46) Pentru a asigura disponibilitatea conturilor de plăți cu servicii de bază unei game cât mai vaste de consumatori, acestea ar trebui oferite gratuit sau în schimbul unui comision rezonabil. Pentru a încuraja consumatorii vulnerabili care nu beneficiază de servicii bancare să participe pe piața serviciilor bancare cu amănuntul, statele membre pot prevedea ca aceste conturi de plăți cu servicii de bază să fie oferite acestor consumatori în condiții deosebit de avantajoase, de exemplu gratuit. Statele membre ar trebui să fie libere să definească mecanismul de identificare a consumatorilor care pot beneficia de conturi de plăți cu servicii de bază în condiții mai avantajoase, cu condiția ca mecanismul să asigure faptul că consumatorii vulnerabili pot accesa un cont de plăți cu servicii de bază. În orice caz, o astfel de abordare ar trebui să nu aducă atingere dreptului tuturor consumatorilor, inclusiv al celor nevulnerabili, de a accesa conturi de plăți cu servicii de bază cel puțin în schimbul unui comision rezonabil. În plus, orice taxe suplimentare percepute consumatorului pentru nerespectarea clauzelor contractuale ar trebui să fie rezonabile. Statele membre ar trebui să stabilească ceea ce constituie o taxă rezonabilă în funcție de circumstanțele naționale.
- (47) Instituțiile de credit ar trebui să refuze deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază sau să rezilieze un contract privind un astfel de cont numai în circumstanțe specifice, cum ar fi nerespectarea legislației privind spălarea banilor și finanțarea terorismului sau a celei privind prevenirea și investigarea infracțiunilor. Chiar și în aceste cazuri, refuzul poate fi justificat numai dacă respectivul consumator nu respectă legislația respectivă, și nu pe motiv că procedura de verificare a respectării legislației este prea împovărătoare sau prea costisitoare. Cu toate acestea, ar putea exista cazuri în care un consumator poate abuza de dreptul său de a deschide și utiliza un cont de plăți cu servicii de bază. De exemplu, un stat membru ar trebui să poată permite unei instituții de credit să ia măsuri împotriva unui consumator care a comis o infracțiune, precum fraudarea gravă a unei instituții de credit, în vederea evitării repetării unei astfel de infracțiuni. Astfel de măsuri pot include, de exemplu, limitarea accesului consumatorului respectiv la un cont de plăți cu servicii de bază pentru o anumită perioadă de timp. În plus, pot exista cazuri pentru care refuzarea anterioară a unei cereri de deschidere a unui cont de plăți poate fi necesară pentru a identifica consumatorii care ar putea beneficia de un cont de plăți în condiții mai avantajoase. Într-un astfel de caz, instituția de credit ar trebui să informeze consumatorul că poate utiliza un mecanism specific în cazul refuzului unei cereri de deschidere a unui cont de plăți pentru care se percepe comision, în conformitate cu prezenta directivă, pentru a obține accesul la un cont de plăți cu servicii de bază gratuit. Ambele astfel de cazuri suplimentare ar trebui totuși să fie limitate și specifice și să se bazeze pe dispoziții din dreptul național identificate cu exactitate. Atunci când se identifică alte cazuri în care instituțiile de credit pot refuza să ofere conturi de plăți consumatorilor, statele membre ar trebui să poată include, printre altele, motive de ordine publică sau siguranța publică.
- (48) Statele membre și instituțiile de credit ar trebui să ofere consumatorilor informații clare și inteligibile cu privire la dreptul de a deschide și utiliza un cont de plăți cu servicii de bază. Statele membre ar trebui să asigure faptul că măsurile de comunicare sunt bine orientate, adresându-se în special consumatorilor care nu beneficiază de servicii bancare și celor vulnerabili și mobili. Instituțiile de credit ar trebui să pună activ la dispoziția consumatorilor informații accesibile și măsuri de asistență adecvată privind serviciile specifice ale contului de plăți cu servicii de bază oferit, comisiunile aferente și condițiile de utilizare a contului, precum și etapele pe care ar trebui să le parcurgă consumatorii pentru a își exercita dreptul de a deschide un cont de plăți cu servicii de bază. Consumatorii ar trebui informați, în special, cu privire la faptul că achiziția de servicii suplimentare nu este obligatorie pentru a avea acces la un cont de plăți cu servicii de bază.
- (49) Statele membre ar trebui să promoveze măsuri care sprijină educarea celor mai vulnerabili consumatori, oferindu-le orientare și asistență în gestionarea responsabilă a finanțelor lor. De asemenea, sunt necesare informații privind orientarea care poate fi oferită consumatorilor de către organizațiile de consumatori și autoritățile naționale. Mai mult decât atât, statele membre ar trebui să încurajeze inițiativele instituțiilor de credit care vizează corelarea furnizării de conturi de plăți cu servicii de bază cu servicii independente de educație financiară.
- (50) Pentru a facilita capacitatea prestatorilor de servicii de plată de a își furniza serviciile la nivel transfrontalier, în scopul cooperării, al schimbului de informații și al soluționării litigiilor între autoritățile competente, autoritățile competente responsabile de asigurarea respectării prezentei directive ar trebui să fie cele care acționează sub auspiciile ABE, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, sau alte autorități naționale, cu condiția ca acestea să coopereze cu autoritățile care acționează sub auspiciile ABE pentru a își îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive.

- (51) Statele membre ar trebui să desemneze autoritățile competente abilitate să asigure asigurarea respectării prezentei directive și să se asigure că acestea dispun de toate competențele de investigare și de executare, precum și de resursele necesare pentru a își îndeplini sarcinile. Autoritățile competente ar putea acționa referitor la anumite aspecte ale prezentei directive cerând instanțelor judecătorești competente să pronunțe o hotărâre judecătorească, inclusiv, dacă este cazul, într-o cale de atac. Acest lucru ar putea permite statelor membre, în special în cazul în care dispozițiile prezentei directive au fost transpuse în dreptul civil, să delege asigurarea respectării respectivelor dispoziții organismelor relevante și instanțelor. Statele membre ar trebui să aibă capacitatea de a desemna autorități competente diferite pentru a executa gama largă de obligații prevăzute în prezenta directivă. De exemplu, în cazul unor dispoziții, statele membre ar putea desemna autoritățile competente responsabile de asigurarea respectării protecției consumatorilor, în timp ce, în cazul altora, acestea ar putea decide să desemneze supraveghetori prudențiali. Opțiunea de a desemna diferite autorități competente nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de supraveghere și de cooperare continuă între autoritățile competente, astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.
- (52) Consumatorii ar trebui să aibă acces la proceduri alternative de soluționare a litigiilor efective și eficiente în vederea soluționării litigiilor ce pot apărea în urma exercitării drepturilor și obligațiilor prevăzute în prezenta directivă. Acest acces este deja asigurat prin Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ în ceea ce privește litigiile contractuale relevante. Totuși, consumatorii ar trebui să aibă acces și la procedurile alternative de soluționare a litigiilor în cazul unor litigii precontractuale privind drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă, de exemplu atunci când li se refuză accesul la un cont de plăți cu servicii de bază. Prin urmare, prezenta directivă prevede că consumatorii ar trebui să aibă acces la proceduri alternative de soluționare a litigiilor pentru soluționarea litigiilor privind drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă, fără a face distincția între litigiile contractuale și cele precontractuale. Astfel de proceduri alternative de soluționare a litigiilor și entitățile care le oferă ar trebui să respecte cerințele de calitate prevăzute de Directiva 2013/11/UE. Respectarea prezentei directive impune prelucrarea datelor cu caracter personal ale consumatorilor. O astfel de prelucrare face obiectul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să respecte normele stabilite în Directiva 95/46/CE.
- (53) O dată la doi ani, iar pentru prima dată în termen de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre ar trebui să obțină statistici anuale fiabile privind funcționarea măsurilor introduse prin prezenta directivă. Acestea ar trebui să utilizeze orice surse relevante de informare și să comunice Comisiei informațiile respective. Comisia ar trebui să prezinte un raport pe baza informațiilor primite de la statele membre, prima dată după patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive și, ulterior, o dată la doi ani.
- (54) Prezenta directivă ar trebui să facă obiectul unei revizuii la cinci ani de la intrarea sa în vigoare, pentru a se ține seama de evoluțiile pieței, cum ar fi apariția unor tipuri noi de conturi de plăți și de servicii de plată, precum și de evoluțiile înregistrate în alte domenii ale dreptului Uniunii și de experiențele statelor membre. Raportul ce are la bază revizuirea respectivă ar trebui să includă o listă a acțiunilor în constatarea neîndeplinirii obligațiilor inițiate de Comisie având ca obiect prezenta directivă. Aceasta ar trebui să includă de asemenea o evaluare a nivelurilor medii ale comisioanelor din statele membre pentru conturile de plăți care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, să evalueze dacă măsurile introduse au îmbunătățit înțelegerea de către consumatori a comisioanelor aferente conturilor de plăți, comparabilitatea conturilor de plăți și ușurința cu care se schimbă conturile de plăți și ar trebui de asemenea să includă o evaluare a numărului de titulari de conturi care au schimbat conturile de plăți de la transpunerea prezentei directive.

Ar trebui de asemenea să analizeze numărul de prestatori care oferă conturi de plăți cu servicii de bază și numărul de astfel de conturi care au fost deschise, inclusiv de către consumatori care anterior nu beneficiau de servicii bancare, exemple de bune practici în rândul statelor membre pentru diminuarea excluderii consumatorilor de la accesul la serviciile de plată, precum și comisioanele anuale medii percepute pentru conturile de plăți cu servicii de bază. Ar trebui de asemenea să evalueze costurile și beneficiile unei puneri în aplicare a transferabilității la nivelul întregii Uniuni a conturilor de plăți, fezabilitatea unui cadru pentru asigurarea redirecționării automate a plăților dintr-un cont de plăți în altul în cadrul aceluiași stat membru, combinată cu notificările automate către beneficiarii plății sau plătitori atunci când transferurile acestora sunt redirecționate, și a extinderii serviciilor de schimbare a conturilor la cazurile în care prestatorul de servicii de plată destinat și cel care efectuează transferul se află în state membre diferite. Ar trebui să includă de asemenea o evaluare a eficacității măsurilor existente și a necesității unor

⁽¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

măsuri suplimentare pentru a spori incluziunea financiară și pentru a-i asista pe membrii vulnerabili ai societății în ceea ce privește îndatorarea excesivă. De asemenea, ar trebui să evalueze dacă dispozițiile privind informațiile ce trebuie furnizate de către prestatorii de servicii de plată atunci când oferă pachete de produse sunt suficiente sau dacă sunt necesare măsuri suplimentare. Ar trebui să evalueze de asemenea necesitatea unor măsuri suplimentare în ceea ce privește site-urile internet de comparare și necesitatea unei acreditări a site-urilor internet de comparare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv însoțit, după caz, de propuneri legislative.

- (55) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul UE).
- (56) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume de a facilita transparența și comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii datorită necesității de a depăși fragmentarea pieței și de a asigura o concurență echitabilă în Uniune, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul UE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (57) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (58) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă prevede norme referitoare la transparența și comparabilitatea comisioanelor percepute consumatorilor pentru conturile de plăți deținute de aceștia în Uniune, norme referitoare la schimbarea conturilor de plăți în cadrul unui stat membru și la facilitarea deschiderii transfrontaliere de conturi de plăți de către consumatori.
- (2) De asemenea, prezenta directivă definește un cadru de norme și condiții în conformitate cu care statele membre garantează dreptul consumatorilor de a deschide și a utiliza conturi de plăți cu servicii de bază în Uniune.
- (3) Capitolele II și III se aplică prestatorilor de servicii de plată.
- (4) Capitolul IV se aplică instituțiilor de credit.

Statele membre pot decide să aplice capitolul IV prestatorilor de servicii de plată, alții decât instituțiile de credit.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(5) Statele membre pot decide să nu aplice toate sau unele dintre dispozițiile prezentei directive în cazul entităților menționate la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

(6) Prezenta directivă se aplică conturilor de plăți prin care consumatorii pot cel puțin:

(a) să depună fonduri într-un cont de plăți;

(b) să retragă numerar dintr-un cont de plăți;

(c) să execute și să primească operațiuni de plată, inclusiv transferuri de credit, către și de la terți.

Statele membre pot decide să aplice toate sau unele dintre dispozițiile prezentei directive în cazul conturilor de plăți, altele decât cele menționate la primul paragraf.

(7) Deschiderea și utilizarea unui cont de plăți cu servicii de bază, în temeiul prezentei directive, se fac în conformitate cu Directiva 2005/60/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, afacerile, meseria sau profesia sa;
2. „rezident legal în Uniune” înseamnă o persoană fizică care are dreptul la rezidență într-un stat membru în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național, inclusiv consumatorii fără adresă stabilă și solicitanții de azil în temeiul Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, Protocolul la aceasta din 31 ianuarie 1967 și alte tratate internaționale relevante;
3. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor consumatori, care este folosit pentru executarea de operațiuni de plată;
4. „serviciu de plată” înseamnă un serviciu de plată astfel cum este definit la articolul 4 punctul 3 din Directiva 2007/64/CE;
5. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de a depune, a transfera sau a retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
6. „servicii legate de contul de plăți” înseamnă toate serviciile legate de deschiderea, operarea și închiderea unui cont de plăți, inclusiv serviciile de plată și operațiunile de plată vizate la articolul 3 litera (g) din Directiva 2007/64/CE și facilități de tip descoperit de cont și facilitățile de tip descoperit de cont cu aprobare tacită;
7. „prestator de servicii de plată” înseamnă un prestator de servicii de plată astfel cum este definit la articolul 4 punctul 9 din Directiva 2007/64/CE;

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

8. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (¹);
9. „instrument de plată” înseamnă un instrument de plată astfel cum este definit la articolul 4 punctul 23 din Directiva 2007/64/CE;
10. „prestator de servicii de plată care efectuează transferul” înseamnă prestatorul de servicii de plată de la care se transferă informațiile necesare pentru efectuarea schimbării conturilor;
11. „prestator de servicii de plată destinatar” înseamnă prestatorul de servicii de plată căruia i se transferă informațiile necesare pentru efectuarea schimbării conturilor;
12. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
13. „plătitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care deține un cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți al plătitorului, o persoană fizică sau juridică care face un ordin de plată către un cont de plăți al beneficiarului plății;
14. „beneficiar al plății” înseamnă o persoană fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
15. „comisioane” înseamnă toate cheltuielile și penalitățile, dacă există, pe care consumatorul trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată în schimbul prestării unor servicii legate de un cont de plăți sau în legătură cu aceste servicii;
16. „rata dobânzii creditoare” înseamnă orice rată la care se plătește dobândă consumatorului în legătură cu fondurile păstrate într-un cont de plăți;
17. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații adresate personal consumatorului respectiv, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care permite reproducerea, fără modificări, a informațiilor stocate;
18. „schimbarea conturilor” sau „serviciu de schimbare a conturilor” înseamnă transferul de la un prestator de servicii de plată la altul, la cererea consumatorului, fie al informațiilor referitoare la toate sau la unele dintre ordinele de plată programate pentru transferurile de credit, debitările directe recurente și încasările prin transferuri de credit recurente, executate într-un cont de plăți, fie al eventualului sold pozitiv al contului de plăți dintr-un cont de plăți într-altul, sau ambele, cu sau fără închiderea vechiului cont de plăți;
19. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată național sau transfrontalier pentru debitarea unui cont de plăți al plătitorului, atunci când o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului plătitorului;
20. „transfer credit” înseamnă serviciul de plată național sau transfrontalier de creditare a contului de plăți al unui beneficiar al plății printr-o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată efectuate din contul de plăți al plătitorului de către prestatorul de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului, în baza unei instrucțiuni date de plătitor;

(¹) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

21. „ordin de plată programată” înseamnă o instrucțiune dată de un plătitor prestatorului de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului de a executa transferuri de credit la intervale regulate sau la date prestabilite;
22. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, bani scripturali precum și monedă electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
23. „contract-cadru” înseamnă un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile de constituire a acestui cont;
24. „zi lucrătoare” înseamnă o zi în care prestatorul de servicii de plată relevant exercită activități și este în măsură să execute operațiuni de plată;
25. „facilitate de tip descoperit de cont” înseamnă un contract de credit explicit în baza căruia un prestator de servicii de plată pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului de plăți al consumatorului;
26. „facilitate de tip descoperit de cont cu aprobare tacită” înseamnă o facilitate de tip descoperit de cont, acceptată în mod tacit, prin care un prestator de servicii de plată pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului de plăți al consumatorului sau facilitatea de tip descoperit de cont convenită;
27. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate desemnată drept competentă de către un stat membru în conformitate cu articolul 21.

CAPITOLUL II

COMPARABILITATEA COMISIOANELOR AFERENTE CONTURILOR DE PLĂȚI

Articolul 3

Lista celor mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți care fac obiectul unui comision la nivel național și terminologia standardizată

(1) Statele membre stabilesc o listă provizorie cuprinzând cel puțin 10 și maximum 20 dintre cele mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți care fac obiectul unui comision oferite cel puțin de un prestator de servicii de plată la nivel național. Lista conține termenii și definițiile pentru fiecare dintre serviciile identificate. În fiecare dintre limbile oficiale ale unui stat membru se utilizează un singur termen pentru fiecare serviciu.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre au în vedere serviciile care:

(a) sunt cel mai frecvent utilizate de consumatori în legătură cu contul lor de plăți;

(b) generează cel mai mare cost pentru consumatori, atât la nivel global, cât și pe unitate.

Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a criteriilor de la primul paragraf de la prezentul alineat, ABE elaborează orientări în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 până la 18 martie 2015.

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitoare de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

(3) Statele membre notifică Comisiei și ABE listele provizorii menționate la alineatul (1) până la 18 septembrie 2015. Statele membre prezintă Comisiei, la cerere, informații suplimentare referitoare la datele pe baza cărora au fost întocmite listele în ceea ce privește criteriile menționate la alineatul (2).

(4) Pe baza listelor provizorii notificate în temeiul alineatului (3), ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în vederea stabilirii la nivelul Uniunii a terminologiei standardizate pentru acele servicii care sunt comune cel puțin unei majorități a statelor membre. Terminologia standardizată la nivelul Uniunii include termenii comuni și definițiile pentru serviciile comune și este pusă la dispoziție în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. În fiecare dintre limbile oficiale ale unui stat membru se utilizează un singur termen pentru fiecare serviciu.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare respective în termen de 18 septembrie 2016.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) Statele membre integrează terminologia standardizată a Uniunii stabilită în temeiul alineatului (4) în lista provizorie menționată la alineatul (1) și publică lista finală rezultată a celor mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți fără întârziere, cel târziu în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4).

(6) La fiecare patru ani după publicarea listei finale menționate la alineatul (5), statele membre evaluează și, acolo unde este cazul, actualizează lista celor mai reprezentative servicii determinate în conformitate cu alineatele (1) și (2). Statele membre notifică Comisiei și ABE rezultatul evaluării lor și, acolo unde este cazul, lista actualizată a celor mai reprezentative servicii. ABE evaluează și, acolo unde este cazul, actualizează terminologia standardizată a Uniunii, în conformitate cu alineatul (4). La actualizarea terminologiei standardizate a Uniunii, statele membre actualizează și publică lista lor finală, astfel cum este menționată la alineatul (5), și asigură utilizarea de către prestatorii de servicii de plată a termenilor și definițiilor actualizate.

Articolul 4

Documentul de informare cu privire la comisioane și glosarul

(1) Fără a aduce atingere articolului 42 alineatul (3) din Directiva 2007/64/CE și capitolului II din Directiva 2008/48/CE, statele membre se asigură că, în timp util înainte de a încheia un contract privind un cont de plăți cu un consumator, prestatorii de servicii de plată pun la dispoziția consumatorului un document de informare cu privire la comisioane pe suport tipărit sau pe un alt suport durabil, conținând termenii standardizați din lista finală a celor mai reprezentative servicii legate de un cont de plăți menționată la articolul 3 alineatul (5) din prezenta directivă, precum și, în cazul în care un astfel de serviciu este oferit de un prestator de servicii de plată, comisioanele corespunzătoare fiecărui serviciu.

(2) Documentul de informare cu privire la comisioane:

(a) este un document de sine stătător și este scurt;

(b) este prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie clar și ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile;

(c) nu este mai puțin inteligibil în eventualitatea în care, atunci când originalul este color, este imprimat sau fotocopiât în alb și negru;

(d) este redactat în limba oficială a statului membru în care este oferit contul de plăți sau într-o altă limbă, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;

- (e) este exact, nu induce în eroare și este exprimat în moneda contului de plăți sau într-o altă monedă a Uniunii, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;
- (f) conține titlul „document de informare cu privire la comisioane” în partea de sus a primei pagini, lângă un simbol comun, pentru a distinge documentul de alte elemente ale documentației; și
- (g) include o declarație în sensul că acesta conține comisioane pentru cele mai reprezentative servicii legate de contul de plăți și că sunt furnizate în alte documente informații precontractuale și contractuale complete cu privire la toate serviciile.

Statele membre pot stabili că, în scopurile alineatului (1), documentul de informare cu privire la comisioane este furnizat împreună cu informațiile necesare în temeiul altor acte legislative ale Uniunii sau naționale privind conturile de plăți și serviciile conexe, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor de la primul paragraf de la prezentul alineat.

(3) Atunci când se oferă unul sau mai multe servicii ca parte a unui pachet de servicii legate de un cont de plăți, documentul de informare cu privire la comisioane precizează comisionul pentru întregul pachet, serviciile incluse în pachet și cantitatea acestora, precum și comisionul suplimentar pentru orice serviciu care depășește cantitatea acoperită de comisionul pentru pachet.

(4) Statele membre instituie o obligație pentru prestatorii de servicii de plată de a pune la dispoziția consumatorilor un glosar conținând cel puțin termenii standardizați stabiliți în lista finală prevăzută la articolul 3 alineatul (5) și definițiile conexe.

Statele membre se asigură că glosarul pus la dispoziție în temeiul primului paragraf, inclusiv alte definiții, după caz, nu sunt de natură să inducă în eroare și sunt elaborate într-un limbaj clar, lipsit de ambiguitate și de termeni tehnici.

(5) Prestatorii de servicii de plată pun la dispoziția consumatorilor documentul de informare cu privire la comisioane și glosarul în orice moment. Acestea se pun la dispoziție într-un mod ușor accesibil, inclusiv persoanelor care nu sunt clienți, în format electronic pe site-urile internet ale acestora, dacă este posibil, și în incintele prestatorilor de servicii de plată accesibile consumatorilor. Acestea se pun la dispoziție, de asemenea, pe suport tipărit sau pe alt suport durabil, în mod gratuit, la cererea unui consumator.

(6) După consultarea autorităților naționale și după testarea de către consumatori, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește un format de prezentare standardizat al documentului de informare cu privire la comisioane și simbolul comun al acestuia.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 septembrie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Ca urmare a actualizării terminologiei standardizate a Uniunii, în temeiul articolului 3 alineatul (6), după caz, ABE revizuieste și actualizează formatul de prezentare standardizat al documentului de informare cu privire la comisioane și simbolul comun al acestuia, utilizând procedura prevăzută la alineatul (6) de la prezentul articol.

Articolul 5

Situația comisiunilor

(1) Fără a aduce atingere articolelor 47 și 48 din Directiva 2007/64/CE și articolului 12 din Directiva 2008/48/CE, statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată pun la dispoziția consumatorilor, în mod gratuit, cel puțin o dată pe an, o situație a tuturor comisiunilor suportate, precum și, după caz, informații privind ratele dobânzilor prevăzute la alineatul (2) literele (c) și (d) de la prezentul articol, pentru servicii legate de un cont de plăți. După caz, prestatorii de servicii de plată utilizează termenii standardizați stabiliți în lista finală prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din prezenta directivă.

Canalul de comunicare utilizat pentru furnizarea situației comisioanelor se stabilește de comun acord cu consumatorul. Situația comisioanelor se pune la dispoziție pe hârtie, cel puțin la solicitarea consumatorului.

(2) Situația comisioanelor precizează cel puțin următoarele informații:

- (a) comisionul unitar perceput pentru fiecare serviciu și numărul de utilizări ale serviciului pe parcursul perioadei relevante și, în cazul în care serviciile sunt combinate într-un pachet, comisionul perceput pentru pachet în ansamblu, numărul comisioanelor percepute pe parcursul perioadei relevante și comisionul suplimentar perceput pentru orice serviciu care depășește cantitatea acoperită de comisionul perceput pentru pachet;
- (b) cuantumul total al comisioanelor suportate pe parcursul perioadei relevante pentru fiecare serviciu, pentru fiecare pachet de servicii furnizat și pentru serviciile care depășesc cantitatea acoperită de comisionul perceput pentru pachet;
- (c) rata dobânzii pentru descoperitul de cont aplicată contului de plăți și cuantumul total al dobânzii percepute referitoare la descoperitul de cont pe parcursul perioadei relevante, după caz;
- (d) rata dobânzii creditoare aplicată contului de plăți și cuantumul total al dobânzii acumulate pe parcursul perioadei relevante, după caz;
- (e) cuantumul total al comisioanelor percepute pentru toate serviciile furnizate pe parcursul perioadei relevante.

(3) Situația comisioanelor:

- (a) este prezentată și aranjată în pagină astfel încât să fie clară și ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile;
- (b) este exactă, nu induce în eroare și este exprimată în moneda contului de plăți sau într-o altă monedă, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;
- (c) conține titlul „situația comisioanelor” în partea de sus a primei pagini, lângă un simbol comun, pentru a distinge documentul de alte elemente ale documentației;
- (d) este redactată în limba oficială a statului membru în care este oferit contul de plăți sau într-o altă limbă, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată.

Statele membre pot stabili că situația comisioanelor este furnizată împreună cu informațiile necesare în temeiul altor acte legislative ale Uniunii sau naționale privind conturile de plăți și serviciile conexe, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor de la primul paragraf.

(4) După consultarea autorităților naționale și după testarea de către consumatori, ABE elaborează standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește un format de prezentare standardizat al situației comisioanelor și simbolul comun al acestora.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf până la 18 septembrie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) Ca urmare a actualizării terminologiei standardizate a Uniunii, în temeiul articolului 3 alineatul (6), după caz, ABE revizuieste și actualizează formatul de prezentare standardizat al situației comisioanelor și simbolul comun al acesteia, utilizând procedura prevăzută la alineatul (4) de la prezentul articol.

Articolul 6

Informații pentru consumatori

(1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată utilizează, după caz, în cuprinsul informațiilor lor contractuale, comerciale și de marketing destinate consumatorilor, termenii standardizați stabiliți în lista finală menționată la articolul 3 alineatul (5). Prestatorii de servicii de plată pot utiliza mărci în cadrul documentului de informare cu privire la comisioane și în cadrul situației comisioanelor, ca o desemnare secundară a serviciilor respective, cu condiția ca astfel de mărci să fie utilizate în plus față de termenii standardizați stabiliți în lista menționată la articolul 3 alineatul (5).

(2) Prestatorii de servicii de plată pot utiliza mărci pentru a își desemna serviciile în cuprinsul informațiilor lor contractuale, comerciale și de marketing destinate consumatorilor, cu condiția ca acestea să identifice în mod clar, după caz, termenii standardizați corespunzători stabiliți în lista finală menționată la articolul 3 alineatul (5).

Articolul 7

Site-uri internet de comparare

(1) Statele membre se asigură că consumatorii au acces gratuit la cel puțin un site internet unde sunt comparate comisioanele percepute de către prestatorii de servicii cel puțin pentru serviciile incluse pe lista finală menționată la articolul 3 alineatul (5) la nivel național.

Site-urile internet de comparare pot fi administrate de un operator privat sau de o autoritate publică.

(2) Statele membre pot solicita site-urilor internet de comparare prevăzute la alineatul (1) să includă determinanți comparativi suplimentari privind nivelul de servicii oferit de prestatorul de servicii de plată.

(3) Site-urile internet de comparare instituite în conformitate cu alineatul (1):

(a) sunt independente din punct de vedere operațional prin asigurarea faptului că prestatorilor de servicii de plată li se acordă egalitate de tratament în rezultatele căutării;

(b) își menționează clar proprietarii;

(c) definesc criteriile clare și obiective pe care se bazează comparația;

(d) folosesc un limbaj clar și lipsit de ambiguitate și, după caz, termenii standardizați stabiliți în lista finală menționată la articolul 3 alineatul (5);

(e) furnizează informații clare și actualizate și precizează momentul ultimei actualizări;

(f) includ o gamă largă de oferte de conturi de plăți care acoperă o parte semnificativă a pieței și, în cazul în care informațiile prezentate nu reprezintă o imagine completă a pieței, o declarație clară în acest sens, înaintea afișării rezultatelor; și

(g) furnizează o procedură eficientă de raportare a informațiilor incorecte cu privire la comisioanele publicate.

(4) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție online informații cu privire la disponibilitatea unor site-uri internet care respectă dispozițiile de la prezentul articol.

*Articolul 8***Conturi de plăți oferite în cadrul unui pachet împreună cu un alt produs sau serviciu**

Statele membre se asigură că, atunci când un cont de plăți este oferit ca parte a unui pachet împreună cu un alt produs sau serviciu care nu este legat de un cont de plăți, prestatorul de servicii de plată informează consumatorul dacă se poate achiziționa separat contul de plăți și, în caz afirmativ, oferă informații separate în ceea ce privește costurile și comisioanele asociate fiecăruia dintre celelalte produse și servicii oferite în cadrul pachetului respectiv care pot fi achiziționate separat.

CAPITOLUL III

SCHIMBAREA CONTURILOR*Articolul 9***Furnizarea serviciului de schimbare a conturilor**

Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată furnizează un serviciu de schimbare a conturilor, în conformitate cu articolul 10, între conturi de plăți deținute în aceeași monedă oricărui consumator care deschide sau deține un cont de plăți la un prestator de servicii de plată situat pe teritoriul statului membru în cauză.

*Articolul 10***Serviciul de schimbare a conturilor**

(1) Statele membre se asigură că serviciul de schimbare a conturilor este inițiat de către prestatorul de servicii de plată destinat la cererea consumatorului. Serviciul de schimbare a conturilor respectă cel puțin alineatele (2)-(6).

Statele membre pot stabili sau menține măsuri alternative celor prezentate la alineatele (2)-(6), cu condiția ca:

- (a) acest lucru să fie în mod clar în interesul consumatorului;
- (b) să nu constituie o sarcină suplimentară pentru consumatori; și
- (c) schimbarea conturilor să se finalizeze, cel târziu, în același interval de timp general indicat la alineatele (2)-(6).

(2) Prestatorul de servicii de plată destinat realizează serviciul de schimbare a conturilor la primirea autorizării din partea consumatorului. În cazul unui cont cu doi sau mai mulți titulari, autorizarea se obține de la fiecare dintre aceștia.

Autorizarea este redactată într-o limbă oficială a statului membru în care este inițiat serviciul de schimbare a conturilor sau în orice altă limbă convenită între părți.

Autorizarea permite consumatorului să prezinte prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul acordul specific în ceea ce privește efectuarea fiecăreia dintre sarcinile menționate la alineatul (3) și să prezinte prestatorului de servicii de plată destinat acordul specific în ceea ce privește efectuarea fiecăreia dintre sarcinile menționate la alineatul (5).

Autorizarea permite consumatorului să identifice în mod specific încasările prin transfer credit, ordinele de plată programată pentru transferuri de credit și mandatele de debitare directă care vor fi schimbate. Autorizarea permite, de asemenea, consumatorilor să precizeze data de la care ordinele de plată programată pentru transferuri de credit și debitările directe trebuie executate din contul de plăți deschis sau deținut la prestatorul de servicii de plată destinat. Această dată cade cu cel puțin șase zile lucrătoare după data la care prestatorul de servicii de plată destinat primește documentele transferate din partea prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul în temeiul alineatului (4). Statele membre pot impune ca autorizarea din partea consumatorului să fie în scris, iar o copie a autorizației să fie furnizată consumatorului.

(3) În termen de două zile lucrătoare de la primirea autorizației menționate la alineatul (2), prestatorul de servicii de plată destinatar solicită prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul să îndeplinească următoarele sarcini, dacă sunt prevăzute în autorizația consumatorului:

- (a) să transmită prestatorului de servicii de plată destinatar și, în cazul în care consumatorul solicită în mod specific aceasta, consumatorului o listă cu ordinele de plată programată existente pentru transferurile de credit și informațiile disponibile cu privire la mandatele de debitare directă care sunt schimbate;
- (b) să transmită prestatorului de servicii de plată destinatar și, în cazul în care consumatorul solicită în mod specific aceasta, consumatorului informațiile disponibile privind încasările recurente prin transfer credit și debitările directe generate de către creditor, executate în contul de plăți al consumatorului în ultimele 13 luni;
- (c) în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu pune la dispoziție un sistem pentru redirectionarea automată a încasărilor prin transfer de credit și a debitărilor directe în contul de plăți deținut de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatar, să nu mai accepte debitări directe și încasări prin transfer de credit începând cu data indicată în autorizație;
- (d) să anuleze ordinele de plată permanentă începând cu data indicată în autorizație;
- (e) să transfere orice sold pozitiv rămas în contul de plăți deschis sau deținut la prestatorul de servicii de plată destinatar, la data indicată de către consumator; și
- (f) să închidă contul de plăți deținut la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul la data indicată de consumator.

(4) La primirea unei cereri din partea prestatorului de servicii de plată destinatar, prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul îndeplinește următoarele sarcini, dacă sunt prevăzute în autorizația consumatorului:

- (a) transmite prestatorului de servicii destinatar informațiile indicate la alineatul (3) literele (a) și (b), în termen de cinci zile lucrătoare;
- (b) în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu pune la dispoziție un sistem pentru redirectionarea automată a încasărilor prin transfer de credit și a debitărilor directe în contul de plăți deținut sau deschis de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatar, nu mai acceptă încasări prin transfer de credit și debitări directe din contul de plăți începând cu data indicată în autorizație. Statele membre pot impune prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul să îl informeze pe plătitor sau pe beneficiarul plății cu privire la motivul neacceptării operațiunii de plată;
- (c) anulează ordinele de plată permanentă începând cu data indicată în autorizație;
- (d) transferă soldul pozitiv rămas din contul de plăți în contul de plăți deschis sau deținut la prestatorul de servicii de plată destinatar, la data indicată în autorizație;
- (e) fără a aduce atingere articolului 45 alineatele (1) și (6) din Directiva 2007/64/CE, închide contul de plăți la data indicată în autorizație în cazul în care consumatorul nu are obligații restante referitoare la contul de plăți în cauză și cu condiția îndeplinirii acțiunilor prevăzute la literele (a), (b) și (d) de la prezentul alineat. Prestatorul de servicii de plată informează imediat consumatorul atunci când aceste obligații restante împiedică închiderea contului său de plăți.

(5) În termen de cinci zile lucrătoare de la data la care sunt primite informațiile solicitate de la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul, menționate la alineatul (3), prestatorul de servicii de plată destinatâr îndeplinește următoarele sarcini, dacă sunt prevăzute în autorizație și astfel cum sunt prevăzute în aceasta și în măsura în care informațiile furnizate de prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau de consumator împuternicesc prestatorul de servicii de plată destinatâr să facă astfel:

- (a) stabilește ordinele de plată programată pentru transferurile de credit solicitate de consumator și le execută începând cu data indicată în autorizație;
- (b) efectuează eventualele pregătiri necesare pentru a accepta debitările directe și le acceptă începând cu data indicată în autorizație;
- (c) informează consumatorii, după caz, cu privire la drepturile lor în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;
- (d) îi informează pe plătitorii menționați în autorizație care efectuează încasări recurente prin transfer credit în contul de plăți al unui consumator în legătură cu detaliile contului de plăți al consumatorului deținut la prestatorul de servicii de plată destinatâr și transmite plătitorilor o copie a autorizației consumatorului. În cazul în care prestatorul de servicii de plată destinatâr nu deține toate informațiile de care are nevoie pentru a îl informa pe plătitor, solicită consumatorului sau prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul să furnizeze informațiile lipsă;
- (e) îi informează pe beneficiarii plăților menționați în autorizație care folosesc o facilitate de debitare directă pentru a colecta fonduri din contul de plăți al consumatorului în legătură cu detaliile aferente contului de plăți deținut de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatâr și cu data de la care debitările directe sunt colectate din contul de plăți respectiv și transmite beneficiarilor plăților o copie a autorizației consumatorului. În cazul în care prestatorul de servicii de plată destinatâr nu deține toate informațiile de care are nevoie pentru a îl informa pe plătitor, solicită consumatorului sau prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul să furnizeze informațiile lipsă.

În cazul în care consumatorul alege să furnizeze personal informațiile indicate la literele (d) și (e) de la primul paragraf de la prezentul alineat plătitorilor sau beneficiarilor plății, în locul acordării, în conformitate cu alineatul (2), a acordului specific prestatorului de servicii de plată destinatâr de a face acest lucru, prestatorul de servicii de plată destinatâr furnizează consumatorului scrisori standard cuprinzând detalii privind contul de plăți și data începerii indicată în autorizație în termenul prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat.

(6) Fără a aduce atingere articolului 55 alineatul (2) din Directiva 2007/64/CE, prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu blochează instrumentele de plată înainte de data indicată în autorizația consumatorului, astfel încât prestarea serviciilor de plată către consumator să nu fie întreruptă în timpul prestării serviciului de schimbare a conturilor.

Articolul 11

Facilitarea deschiderii transfrontaliere de conturi pentru consumatori

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un consumator îl informează pe prestatorul său de servicii de plată că dorește să deschidă un cont de plăți la un prestator de servicii de plată aflat într-un alt stat membru, la primirea unei astfel de solicitări, prestatorul de servicii de plată la care un consumator deține un cont de plăți acordă consumatorului următoarele tipuri de asistență:

- (a) furnizează în mod gratuit consumatorului o listă a tuturor ordinelor de plată programate active la momentul respectiv pentru transferurile de credit și mandatele de debitare directă generate de către debitor, atunci când acestea sunt disponibile, și informațiile disponibile privind încasările recurente prin transfer de credit și debitările directe generate de către creditor executate în contul de plăți al consumatorului în ultimele 13 luni. Lista respectivă nu implică nicio obligație pentru noul prestator de servicii de plată de a institui servicii pe care nu le oferă;

- (b) transferă eventualul sold pozitiv rămas în contul de plăți deținut de consumator către contul de plăți deschis sau deținut de consumator la noul prestator de servicii de plată, cu condiția ca solicitarea să includă informații complete care să permită identificarea noului prestator de servicii de plată și a contului de plăți al consumatorului;
- (c) închide contul de plăți deținut de consumator.

(2) Fără a aduce atingere articolului 45 alineatele (1) și (6) din Directiva 2007/64/CE și în cazul în care consumatorul nu are obligații restante cu privire la un cont de plăți, prestatorul de servicii de plată la care consumatorul deține contul de plăți respectiv efectuează pașii de la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) de la prezentul articol la data indicată de consumator, care este de cel puțin șase zile lucrătoare calculate de la primirea de către prestatorul de servicii de plată respectiv a solicitării consumatorului, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel. Prestatorul de servicii de plată informează imediat consumatorul atunci când obligații restante împiedică închiderea contului său de plăți.

Articolul 12

Comisioane aferente serviciului de schimbare a conturilor

(1) Statele membre se asigură că consumatorii pot să aibă acces gratuit la informațiile lor personale privind ordinele de plată programată existente și debitările directe deținute de prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau de prestatorul de servicii de plată destinatar.

(2) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul furnizează informațiile solicitate de către prestatorul de servicii de plată destinatar în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) litera (a), fără a percepe nicio taxă consumatorului sau prestatorului de servicii de plată destinatar.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul percepe consumatorului comisioane pentru închiderea contului de plăți deținut la acesta, comisioanele respective sunt stabilite în conformitate cu articolul 45 alineatele (2), (4) și (6) din Directiva 2007/64/CE.

(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau prestatorul de servicii de plată destinatar percepe consumatorului alte comisioane decât cele menționate la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, pentru orice serviciu furnizat în conformitate cu articolul 10, aceste comisioane sunt rezonabile și în concordanță cu costurile efective ale prestatorului de servicii de plată respectiv.

Articolul 13

Pierderi financiare ale consumatorilor

(1) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată despăgubește consumatorul fără întârziere pentru orice pierdere financiară, inclusiv taxe și dobânzi, suferită de consumator și care decurge direct din nerespectarea de către prestatorul de servicii de plată implicat în procesul de schimbare a conturilor a obligațiilor ce îi revin în conformitate cu articolul 10.

(2) Răspunderea în temeiul alineatului (1) nu intervine în împrejurări anormale și imprevizibile, în afara controlului prestatorului de servicii de plată care le invocă, ale căror consecințe nu ar fi putut să fie evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată are alte obligații juridice prevăzute în acte legislative ale Uniunii sau naționale.

(3) Statele membre se asigură că răspunderea în temeiul alineatelor (1) și (2) se stabilește în conformitate cu cerințele legale aplicabile la nivel național.

*Articolul 14***Informații privind serviciul de schimbare a conturilor**

(1) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția consumatorilor următoarele informații privind serviciul de schimbare a conturilor:

- (a) rolurile prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul și ale prestatorului de servicii de plată destinat pentru fiecare etapă a procesului de schimbare a conturilor, după cum se indică la articolul 10;
- (b) termenul de finalizare a etapelor respective;
- (c) comisioanele percepute pentru procesul de schimbare a conturilor, dacă este cazul;
- (d) orice informații care vor fi solicitate consumatorului; și
- (e) procedurile de soluționare alternativă a litigiilor menționate la articolul 24.

Statele membre pot solicita, de asemenea, prestatorilor de servicii de plată să pună la dispoziție alte informații, inclusiv, după caz, informații necesare pentru identificarea sistemului de garantare a depozitelor în cadrul Uniunii la care participă prestatorul de servicii de plată.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se pun la dispoziție în mod gratuit, pe suport tipărit sau pe alt suport durabil, în toate incintele prestatorului de servicii de plată la care consumatorii pot avea acces, și sunt în permanență disponibile în format electronic pe site-ul internet al acestuia și se furnizează consumatorilor la cerere.

CAPITOLUL IV

ACCESUL LA CONTURILE DE PLĂȚI*Articolul 15***Nediscriminarea**

Statele membre se asigură că, atunci când solicită sau accesează un cont de plăți pe teritoriul Uniunii, consumatorii rezidenți în mod legal în Uniune nu fac obiectul discriminării de către instituțiile de credit din motive de naționalitate sau loc de reședință sau din alte motive, după cum se prevede la articolul 21 din cartă. Condițiile aplicabile deținerii unui cont de plăți cu servicii de bază nu sunt în niciun caz discriminatorii.

*Articolul 16***Dreptul de acces la un cont de plăți cu servicii de bază**

(1) Statele membre se asigură că consumatorilor le sunt oferite conturi de plăți cu servicii de bază de către toate instituțiile de credit sau de un număr suficient de instituții de credit, pentru a garanta accesul la acestea al tuturor consumatorilor de pe teritoriul statelor membre și pentru a preveni denaturarea concurenței. Statele membre se asigură că conturile de plăți cu servicii de bază nu sunt oferite exclusiv de instituții de credit care oferă conturi de plăți numai cu facilități online.

(2) Statele membre se asigură că consumatorii rezidenți în mod legal în Uniune, inclusiv consumatorii fără adresă stabilă și solicitanții de azil, precum și consumatorii cărora nu li se acordă un permis de ședere, dar a căror expulzare nu este posibilă din motive de fapt sau de drept, au dreptul să deschidă și să folosească un cont de plăți cu servicii de bază la instituții de credit situate pe teritoriul acestora. Acest drept se aplică indiferent de locul de reședință al consumatorului.

Statele membre au posibilitatea, cu respectarea deplină a libertăților fundamentale garantate de tratate, să solicite consumatorilor care doresc să deschidă un cont de plăți cu servicii de bază pe teritoriul lor să demonstreze un interes real pentru acest lucru.

Statele membre se asigură că exercitarea dreptului nu este prea dificilă sau împovărătoare pentru consumator.

(3) Statele membre se asigură că instituțiile de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază deschid conturi de plăți cu servicii de bază sau refuză cererea consumatorului privind deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază, în fiecare caz fără întârzieri nejustificate, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare după primirea unei cereri complete.

(4) Statele membre se asigură că instituțiile de credit refuză o cerere privind deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază în cazul în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispoziției privind prevenirea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului, după cum s-a stabilit în Directiva 2005/60/CE.

(5) Statele membre pot permite instituțiilor de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază să refuze o cerere privind deschiderea unui astfel de cont în cazul în care un consumator deține deja un cont de plăți la o instituție de credit situată pe teritoriul lor, care îi permite să folosească serviciile enumerate la articolul 17 alineatul (1), cu excepția cazului în care consumatorul declară că i-a fost notificată închiderea contului.

În astfel de cazuri, înainte de a deschide un cont de plăți cu servicii de bază, instituția de credit poate verifica dacă respectivul consumator deține sau nu un cont de plăți la o instituție de credit situată în același stat membru care permite consumatorilor să folosească serviciile de la articolul 17 alineatul (1). În acest sens, instituțiile de credit se pot baza pe o declarație pe propria răspundere semnată de consumatori.

(6) Statele membre pot identifica cazuri suplimentare specifice și limitate în care instituțiile de credit pot fi obligate sau pot alege să refuze o cerere privind deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază. Astfel de cazuri se bazează pe dispoziții din dreptul național aplicabil pe teritoriul acestora și sunt menite să faciliteze accesul gratuit al consumatorului la un cont de plăți cu servicii de bază în temeiul mecanismului de la articolul 25 sau să evite utilizarea abuzivă de către consumatori a dreptului lor de acces la conturi de plăți cu servicii de bază.

(7) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatele (4), (5) și (6), după luarea deciziei, instituția de credit informează imediat consumatorul în legătură cu refuzul și motivul specific al acestuia, în scris și gratuit, cu excepția cazului în care această informare contravine obiectivelor de securitate națională și de ordine publică sau Directivei 2005/60/CE. În caz de refuz, instituția de credit consiliază consumatorul cu privire la procedura de depunere a unei plângeri împotriva refuzului, la dreptul consumatorului de a contacta autoritatea competentă relevantă și la organismul de soluționare alternativă a litigiilor desemnat, împreună cu datele de contact relevante.

(8) Statele membre se asigură că, pentru cazurile menționate la alineatul (4), instituția de credit adoptă măsuri corespunzătoare în conformitate cu capitolul III din Directiva 2005/60/CE.

(9) Statele membre se asigură că accesul la un cont de plăți cu servicii de bază nu este condiționat de achiziționarea unor servicii suplimentare sau a unor acțiuni ale instituției de credit, cu excepția cazului în care achiziționarea acestora din urmă reprezintă o condiție care trebuie îndeplinită de toți clienții instituției de credit.

(10) Statelor membre li se solicită să respecte obligațiile de la capitolul IV în cazul în care un cadru obligatoriu existent asigură aplicarea sa deplină într-un mod suficient de clar și de exact, astfel încât persoanele vizate să poată înțelege spectrul complet al drepturilor lor și să se bazeze pe acestea în fața instanțelor naționale

Articolul 17

Caracteristicile unui cont de plăți cu servicii de bază

- (1) Statele membre se asigură că un cont de plăți cu servicii de bază cuprinde următoarele servicii:
- (a) servicii ce permit toate operațiunile necesare pentru deschiderea, administrarea și închiderea unui cont de plăți;
  - (b) servicii ce permit depunerea de fonduri într-un cont de plăți;
  - (c) servicii ce permit retrageri de numerar pe teritoriul Uniunii, dintr-un cont de plăți la ghișeu sau la bancomate, în timpul sau în afara programului de lucru al instituției de credit;
  - (d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată pe teritoriul Uniunii:
    - (i) debitări directe;
    - (ii) operațiuni de plată printr-un card de plată, inclusiv plăți online;
    - (iii) transferuri de credit, inclusiv ordine de plată programată la, după caz, terminale bancare, la ghișee și prin intermediul facilităților online ale instituției de credit.

Serviciile enumerate la literele (a)-(d) de la primul paragraf ar trebui oferite de instituțiile de credit în măsura în care acestea le oferă deja consumatorilor care dețin conturi de plăți, altele decât un cont de plăți cu servicii de bază.

(2) Statele membre pot stabili obligația pentru instituțiile de credit stabilite pe teritoriul acestora de a furniza servicii suplimentare, care sunt considerate esențiale pentru consumatori pe baza practicii comune la nivel național, cu un cont de plăți cu servicii de bază.

(3) Statele membre se asigură că instituțiile de credit stabilite pe teritoriul lor oferă conturi de plăți cu servicii de bază, cel puțin în moneda națională a statului membru respectiv.

(4) Statele membre se asigură că un cont de plăți cu servicii de bază permite consumatorilor să execute un număr nelimitat de operațiuni pentru serviciile menționate la alineatul (1).

(5) În ceea ce privește serviciile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și la alineatul (1) litera (d) punctul (ii) de la prezentul articol, cu excepția operațiunilor de plată printr-un card de credit, statele membre se asigură că instituțiile de credit nu percep taxe și comisioane care depășesc comisioanele rezonabile, dacă este cazul, stabilite în temeiul articolului 18, indiferent de numărul operațiunilor executate în contul de plăți.

(6) În ceea ce privește serviciile menționate la alineatul (1) litera (d) punctele (i) și (ii) de la prezentul articol cu referire exclusiv la operațiunile de plată printr-un card de credit și la alineatul (1) litera (d) punctul (iii) de la prezentul articol, statele membre pot stabili un număr minim de operațiuni pentru care instituțiile de credit pot percepe numai comisioanele rezonabile, dacă este cazul, stabilite în temeiul articolului 18. Statele membre se asigură că numărul minim de operațiuni este suficient pentru a acoperi utilizarea personală a consumatorului, ținând seama de comportamentul consumatorilor existenți și de practicile comerciale comune. Comisioanele percepute pentru operațiunile care depășesc numărul minim de operațiuni nu sunt niciodată mai ridicate decât cele practicate în conformitate cu politica tarifară obișnuită a instituției de credit.

(7) Statele membre se asigură că, acolo unde este cazul, consumatorul poate să gestioneze și să inițieze tranzacții de plată din contul de plăți cu servicii de bază al acestuia, în incintele instituției de credit și/sau prin intermediul facilităților online ale acesteia.

(8) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în Directiva 2008/48/CE, statele membre pot permite instituțiilor de credit să furnizeze, la cererea consumatorului, o facilitate de tip descoperit de cont în legătură cu un cont de plăți cu servicii de bază. Statele membre pot defini un quantum maxim și o durată maximă a unui astfel de descoperit de cont. Accesul la un cont de plăți cu servicii de bază sau utilizarea acestuia nu este limitată la achiziționarea unor astfel de servicii de creditare și nici nu este condiționată de aceasta.

Articolul 18

Comisioane conexe

(1) Statele membre se asigură că serviciile menționate la articolul 17 sunt oferite gratuit sau în schimbul unui comision rezonabil de către instituțiile de credit.

(2) Statele membre se asigură că nivelul comisioanelor percepute consumatorului pentru nerespectarea de către acesta a angajamentelor ce îi revin prin contractul-cadru este rezonabil.

(3) Statele membre se asigură că comisioanele rezonabile menționate la alineatele (1) și (2) sunt stabilite ținând seama cel puțin de următoarele criterii:

(a) nivelurile veniturilor naționale;

(b) comisioanele medii percepute de instituțiile de credit în statul membru respectiv pentru serviciile furnizate privind conturile de plăți.

(4) Fără a aduce atingere dreptului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) și nici obligației de la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre pot solicita instituțiilor de credit să pună în aplicare diverse scheme tarifare în funcție de nivelul de incluziune bancară a consumatorului, permițând în special condiții mai avantajoase pentru consumatorii vulnerabili care nu beneficiază de servicii bancare. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se oferă consumatorilor orientări, precum și informații corespunzătoare privind opțiunile disponibile.

Articolul 19

Contractele-cadru și încetarea

(1) Contractele-cadru ce asigură accesul la un cont de plăți cu servicii de bază intră sub incidența Directivei 2007/64/CE, dacă nu se specifică altfel la alineatele (2) și (4) de la prezentul articol.

(2) Instituția de credit poate decide în mod unilateral încetarea unui contract-cadru numai în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile de mai jos:

(a) consumatorul a utilizat în mod deliberat contul de plăți în scopuri ilegale;

(b) nu a fost efectuată nicio operațiune în contul de plăți de peste 24 de luni consecutive;

(c) consumatorul a furnizat informații incorecte pentru a obține contul de plăți cu servicii de bază, în cazul în care furnizarea informațiilor corecte nu ar fi permis obținerea unui astfel de drept;

(d) consumatorul nu mai este rezident legal în Uniune;

(e) consumatorul și-a deschis ulterior un al doilea cont de plăți, care îi permite să utilizeze serviciile enumerate la articolul 17 alineatul (1), în statul membru în care deține deja un cont de plăți cu servicii de bază.

(3) Statele membre pot identifica cazuri suplimentare limitate și specifice în care instituția de credit poate decide în mod unilateral încetarea unui contract-cadru privind un cont de plăți cu servicii de bază. Astfel de cazuri se bazează pe dispoziții din dreptul național aplicabil pe teritoriul acestora și sunt menite să evite utilizarea abuzivă de către consumatori a dreptului lor de acces la conturi de plăți cu servicii de bază.

(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care instituția de credit decide încetarea contractului privind un cont de plăți cu servicii de bază din unul sau mai multe dintre motivele menționate la alineatul (2) literele (b), (d) și (e) și la alineatul (3), aceasta informează consumatorul, în scris și gratuit, cu privire la motivele și justificarea încetării, cu cel puțin două luni înainte de data la care încetarea își produce efectele, cu excepția cazului în care această informare contravine obiectivelor de securitate națională sau de ordine publică. În cazul în care instituția de credit decide încetarea contractului în conformitate cu alineatul (2) literele (a) și (c), încetarea produce efecte imediat.

(5) Notificarea încetării consiliază consumatorul cu privire la procedura de prezentare a unei plângeri împotriva încetării, după caz, și cu privire la dreptul consumatorului de a contacta autoritatea competentă și cu privire la organismul de soluționare a alternativă a litigiilor desemnat și furnizează datele de contact relevante.

Articolul 20

Informații generale privind conturile de plăți cu servicii de bază

(1) Statele membre se asigură că există măsuri adecvate pentru sensibilizarea publicului în legătură cu disponibilitatea conturilor de plăți cu servicii de bază, condițiile generale de tarificare ale acestora, procedurile ce trebuie urmate pentru exercitarea dreptului de acces la conturi de plăți cu servicii de bază și metodele de acces la procedurile alternative de soluționare a litigiilor. Statele membre se asigură că măsurile de comunicare sunt suficiente și bine orientate, adresându-se în special consumatorilor care nu beneficiază de servicii bancare și celor care sunt vulnerabili și mobili.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția consumatorilor în mod gratuit informații și asistență accesibile privind serviciile specifice ale contului de plăți cu servicii de bază oferit, comisioanele conexe și condițiile de utilizare. De asemenea, statele membre se asigură că informațiile clarifică faptul că, pentru a avea acces la un cont de plăți cu servicii de bază, nu este obligatorie achiziționarea unor servicii suplimentare.

CAPITOLUL V

AUTORITĂȚI COMPETENTE ȘI SOLUȚIONAREA ALTERNATIVĂ A LITIGIILOR

Articolul 21

Autorități competente

(1) Statele membre desemnează autoritățile naționale competente abilitate să asigure aplicarea și asigurarea respectării prezentei directive și se asigură ca acestora să le fie acordate competențe de investigare și de executare și resursele adecvate necesare pentru a își îndeplini atribuțiile în mod eficient și eficace.

Autoritățile competente sunt autorități sau organe publice recunoscute de dreptul intern sau de către autorități publice abilitate în mod expres în acest sens prin dreptul intern. Acestea nu sunt prestatori de servicii de plată, cu excepția băncilor centrale naționale.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente, toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente, precum și auditorii și experții instruiți de autoritățile competente, se supun obligației de a păstra secretul profesional. Nicio informație confidențială care ar putea fi primită pe parcursul desfășurării activității lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau de prezenta directivă. Acest lucru nu împiedică, totuși, autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale sau să le transmită în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul național.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile desemnate drept competente pentru asigurarea aplicării și asigurării respectării prezentei directive sunt, fie alternativ, fie ambele:

- (a) autoritățile competente definite la articolul 4 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010;
- (b) autorități, altele decât autoritățile competente menționate la litera (a), cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative naționale să impună respectivelor autorități să coopereze cu autoritățile competente menționate la litera (a) ori de câte ori acest lucru este necesar pentru a își îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive, inclusiv în vederea cooperării ABE, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

(4) Statele membre notifică Comisia și ABE cu privire la autoritățile competente desemnate și cu privire la orice modificări în legătură cu acestea. Prima asemenea notificare se face cât mai curând posibil și nu mai târziu de 18 septembrie 2016.

(5) Autoritățile competente își exercită competențele în conformitate cu dreptul intern:

- (a) fie direct sub autoritatea lor proprie sau sub controlul autorităților judiciare;
- (b) fie cerând instanțelor judecătorești competente să pronunțe hotărârea necesară, inclusiv, după caz, prin formularea unei căi de atac, în cazul în care această cerere nu este îndeplinită.

(6) Statele membre care au pe teritoriul lor mai multe autorități competente se asigură că respectivele sarcini ale acestora sunt clar definite și că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât fiecare să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.

(7) Comisia publică, cel puțin o dată pe an, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, o listă cu autoritățile competente și o actualizează în mod continuu pe site-ul său internet.

Articolul 22

Obligația de a coopera

(1) Autoritățile competente din state membre diferite cooperează între ele ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta directivă, utilizându-și competențele prevăzute fie în prezenta directivă, fie în dreptul național.

Autoritățile competente acordă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre. Concret, autoritățile competente fac schimb de informații și cooperează în cadrul activităților de investigare sau de supraveghere.

Pentru a facilita și accelera cooperarea, și în special schimbul de informații, fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă unică, pentru a servi ca punct de contact în sensul prezentei directive. Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre numele autorităților desemnate să primească cererile de schimburi de informații sau de cooperare în temeiul prezentului alineat.

(2) Statele membre adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita asistența prevăzută la alineatul (1).

(3) Autoritățile competente ale statelor membre care au fost desemnate ca puncte de contact în sensul prezentei directive, în conformitate cu alineatul (1), își comunică reciproc, fără întârzieri nejustificate, informațiile necesare în scopul îndeplinirii sarcinilor atribuite autorităților competente, prevăzute în măsurile adoptate în temeiul prezentei directive.

Autoritățile competente care fac schimb de informații cu alte autorități competente în temeiul prezentei directive pot preciza, în momentul comunicării, că informațiile respective nu pot fi divulgate fără acordul lor expres, caz în care respectivele informații pot fi transmise doar în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

Autoritatea competentă care a fost desemnată ca punct de contact poate transmite informațiile primite celorlalte autorități competente; cu toate acestea, autoritatea competentă nu transmite informațiile celorlalte organe sau persoane fizice ori juridice fără acordul expres al autorităților competente care au comunicat informațiile și face acest lucru exclusiv în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul, cu excepția unor circumstanțe justificate corespunzător, caz în care acesta informează de îndată punctul de contact care a transmis informațiile.

(4) O autoritate competentă nu poate refuza să dea curs unei cereri de cooperare la desfășurarea unei investigații sau activități de supraveghere sau să facă schimb de informații, în conformitate cu alineatul (3), decât în cazul în care:

- (a) această investigație, verificare la fața locului, activitate de supraveghere sau schimb de informații riscă să afecteze suveranitatea, securitatea sau ordinea publică a statului membru respectiv;
- (b) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane pe lângă autoritățile statului membru respectiv;
- (c) a fost deja pronunțată o hotărâre definitivă în statul membru respectiv pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane.

În caz de refuz întemeiat pe respectivele motive, autoritatea competentă solicitată informează autoritatea competentă solicitantă într-un mod cât mai detaliat posibil.

Articolul 23

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente ale diferitelor state membre

Autoritățile competente pot sesiza ABE atunci când este refuzată o cerere de cooperare, în special un schimb de informații, sau când nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil, și pot solicita asistența ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În această situație, ABE poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul respectiv și orice decizii cu caracter obligatoriu luate de ABE în conformitate cu articolul respectiv obligă autoritățile competente în cauză, indiferent dacă acestea sunt membre ale ABE.

Articolul 24

Soluționarea alternativă a litigiilor

Statele membre se asigură că toți consumatorii au acces la proceduri alternative de soluționare a litigiilor efective și eficiente pentru soluționarea litigiilor ce au obiect drepturile și obligațiile stabilite prin prezenta directivă. Astfel de proceduri alternative de soluționare a litigiilor și entitățile care le oferă respectă cerințele de calitate prevăzute în Directiva 2013/11/UE.

*Articolul 25***Mecanismul în caz de refuzare a contului de plăți cu servicii de bază pentru care se percepe un comision**

Fără a se aduce atingere articolului 16, statele membre pot institui un mecanism specific pentru a garanta faptul că consumatorii care nu dețin un cont de plăți pe teritoriul lor și cărora li s-a refuzat accesul la un cont de plăți pentru care instituțiile de credit percep un comision vor avea un acces real, gratuit, la un cont de plăți cu servicii de bază.

CAPITOLUL VI

SANCTIUNI*Articolul 26***Sanctiuni**

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării legislației naționale de transpunere a prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a acestora. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre prevăd că autoritățile competente pot face publică orice sancțiune administrativă aplicată în caz de încălcare a măsurilor adoptate pentru transpunerea prezentei directive, în afara cazurilor în care această publicare riscă să perturbe în mod grav piețele financiare sau să aducă un prejudiciu disproporționat părților implicate.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 27***Evaluare**

(1) Prima dată în termen de 18 septembrie 2018 și, ulterior, la interval de doi ani, statele membre furnizează Comisiei informații privind următoarele aspecte:

- (a) respectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a articolelor 4, 5 și 6;
- (b) respectarea, de către statele membre, a cerințelor privind asigurarea existenței unor site-uri internet de comparare, în temeiul articolului 7;
- (c) numărul conturilor de plăți care au făcut obiectul schimbării și procentul de cereri de schimbare care au fost refuzate;
- (d) numărul instituțiilor de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază, numărul de astfel de conturi care au fost deschise și procentul de cereri de deschidere a unui cont de plăți cu servicii de bază care au fost refuzate.

(2) Comisia pregătește un raport, prima dată în termen de 18 septembrie 2018 și, ulterior, la interval de doi ani, pe baza informațiilor primite de la statele membre.

*Articolul 28***Revizuire**

(1) În termen de 18 septembrie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

Raportul respectiv include:

- (a) o listă a acțiunilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate de către Comisie în legătură cu prezenta directivă;
- (b) o evaluare a nivelurilor medii ale comisioanelor din statele membre pentru conturile de plăți care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
- (c) o evaluare a fezabilității elaborării unui cadru pentru asigurarea redirectionării automate a plăților dintr-un cont de plăți în altul, în cadrul aceluiași stat membru, combinată cu notificările automate către beneficiarii plăților sau plătitori, atunci când transferurile acestora sunt redirectionate;
- (d) o evaluare a fezabilității extinderii serviciului de schimbare a conturilor prevăzut la articolul 10 la cazurile în care prestatorul de servicii de plată destinatar și cel care efectuează transferul se află în state membre diferite, precum și a fezabilității deschiderii transfrontaliere de conturi prevăzute la articolul 11;
- (e) o evaluare a numărului de titulari de conturi care au schimbat conturile de plăți de la transpunerea prezentei directive, pe baza informațiilor furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 27;
- (f) o evaluare a costurilor și beneficiilor unei puneri în aplicare a transferabilității depline la nivelul întregii Uniuni a numerelor conturilor de plăți;
- (g) o evaluare a numărului de instituții de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază;
- (h) o evaluare a numărului și, în cazul punerii la dispoziție a unor informații anonime, a caracteristicilor consumatorilor care au deschis conturi de plăți cu servicii de bază de la transpunerea prezentei directive;
- (i) o evaluare a comisioanelor anuale medii percepute pentru conturile de plăți cu servicii de bază la nivelul statelor membre;
- (j) o evaluare a eficacității măsurilor existente și a necesității unor măsuri suplimentare pentru a spori incluziunea financiară și pentru a-i asista pe membrii vulnerabili ai societății în ceea ce privește îndatorarea excesivă;
- (k) exemple de bune practici în rândul statelor membre pentru diminuarea excluderii consumatorilor de la accesul la serviciile de plată.

(2) Raportul evaluează, inclusiv pe baza informațiilor primite de la statele membre în conformitate cu articolul 27, dacă este necesară modificarea și actualizarea listei de servicii aferente unui cont de plăți cu servicii de bază, ținând seama de evoluția mijloacelor de plată și a tehnologiei.

(3) De asemenea, raportul evaluează dacă sunt necesare măsuri suplimentare față de cele adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, referitoare la site-urile internet de comparare și la ofertele din cadrul unui pachet, și în special necesitatea unei acreditări a site-urilor internet de comparare.

Articolul 29

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 18 septembrie 2016, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul măsurilor respective.

(2) Statele membre aplică măsurile menționate la alineatul (1) începând cu 18 septembrie 2016.

Prin derogare de la primul paragraf:

(a) articolul 3 se aplică de la 17 septembrie 2014;

(b) statele membre aplică măsurile necesare pentru a se conforma articolului 4 alineatele (1)-(5), articolului 5 alineatele (1)-(3), articolului 6 alineatele (1) și (2) și articolului 7 în termen de nouă luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 3 alineatul (4);

(c) statele membre în care există deja la nivel național echivalentul unui document de informare cu privire la comisioane pot alege să integreze formatul comun și simbolul comun al acestuia în termen de cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 3 alineatul (4);

(d) statele membre în care există deja la nivel național echivalentul unei situații a comisiunilor pot alege să integreze formatul comun și simbolul comun al acestuia în termen de cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 3 alineatul (4).

(3) Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate la alineatul (1), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(4) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

S. GOZI
